

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 21

от редовно заседание, състояло се на 11.05.2016 г.

ПРИСЪСТВАТ: Бетина Жотева, Иво Атанасов, Мария Стоянова – председател на СЕМ, Розита Еленова, София Владимирова.

Начало на заседанието 10:00 часа, водено от Мария Стоянова – председателя на СЕМ.
Протоколист: Албена Драганова и Магдалена Сергиева.

Изслушване на кандидата Александър Велев.

Мария Стоянова: Скъпи гости на Съвета за електронни медии,

Много често в последната една година не само в тази зала, но и от екраните на търговски телевизии, а и в общественото пространство като цяло, се коментираше най-общо казано темата „радио”. За съжаление, тези обсъждания бяха само с негативен отенък. Останахме длъжни на позитивното послание за тази най-стара, най-бърза, най-ненатрапчива, но и значима форма на електронно медийно съдържание. Казах неслучайно ненатрапчива, защото сутрин можеш да се събудиш с радиото, да се приготвяш за старт на деня, да закусваш и през цялото това време да звучи до теб ... радио. Без да обсебва вниманието ти. В колата си също слушаш радио.

От 2000 година насам се наблюдава много тясна връзка между интернет и радиостанциите. Радиото вече не е класическият укв-предавател, какъвто го познаваме от 90-те. Днес това е една медия, която присъства на всички платформи. И въпреки предложенията за музикален стрийминг като Spotify, Napster или Youtube бъдещето на радиото не е в опасност, именно защото всички те предпоставят, че ползвателят знае, какво иска да слуша, докато радиото получава съдържание без да се налага да търсиш специален достъп до него. Миксът от слово и музика ще остане важен и значим.

Така с увереност за бъдещето на Българското национално радио ми се иска да започнем предстоящия тридневен професионален и адекватен разговор. Да, лично аз гледам на предстоящите изслушвания като на разговор – открит и честен. За максималната му прозрачност се погрижихме заедно – Съветът за електронни медии и радио Бинар, затова благодаря от името на всички членове на СЕМ за проявената отзивчивост и кооперативност.

Сега предстои да се срещнем с първия ни събеседник г-н Александър Велев. Заповядайте, г-н Велев!

Александър Велев: Благодаря ви, г-жо Председател. За мен е голямо удоволствие да открия този дебат, дискусията за радиото, представянето на концепциите на кандидатите и да стартирам своята концепция. Винаги в училище съм бил първи номер, така че съм свикнал да съм първи. И днес ще бъда първи и ще представя своята визия за радиото. Бих искал да започна с това защо се явявам на този конкурс. Някои ме познават, други не. Първото ми работно място, след като завърших, беше БНР. Кандидатствах там и бях приет по заместване в „Международна информация”, където стартирах като редактор. Минах през водещ на „Новини”, водещ на „Младежко предаване”, забележете, тогава имаше младежко предаване „Хоризонт на вълните на младостта”, а сега няма такова, водил съм „Нещо повече”, „Нощен Хоризонт”, „Неделя 150”, стигнах до директор, главен редактор на програмата, генерален директор, след това кореспондент в Берлин, Белград, Скопие, така че съм минал от най-долу до най-

горе в йерархията на радиото. Познато ми е радиото така, както на мнозина не е. За това смятам, че имам познанията, имам способността и волята да извърша реформата, която е необходима на радиото. Смятам, че всички ние можем да се обединим върху това, че радиото последните три години беше в криза, затова се явявам на този конкурс. Смятам, че мога да бъда полезен на радиото. Нека да преминаем към конкретното изложение. Коя е мисията на БНР, като обществена медия? Тя е вписана в чл. 6, ал. 3 от ЗРТ. Там законодателят е определил какво трябва да прави радиото. В най-общи линии съм ги обединил в четири основни точки. Естествено, да служи на обществото, като предлага качествена информация, образование, култура и развлечение. Да допринася за защита развитието на основните ценности на демократичното общество. Радиото е институция, която защитава демократичното общество. Без общественото радио, без обществената телевизия, демократично общество няма и не може да има. Да осигурява достъп до националните, световните и културните ценности и да поощрява създаването на произведения от български автори, да бъде продуцент на българската култура и други неща, които са заложили в чл.6. Визията и целите на БНР до момента, никъде не съм ги намерил като описани и като разписани в документите, които има радиото. Но аз бих определил така целите на БНР: да бъде медията, която се ползва с най-голямо доверие, тя и сега се ползва с такова. Винаги телевизията и радиото са били на второ място, най-много измествани от армията в отделни случаи. Ползваме се с доверие, както казват хората „слушах радиото и чух по радиото”, това задължително е достоверна информация и радиото не лъже. Надявам се, така да бъде и да се вдигне доверието в радиото и хората да вярват на това, което са чули по радиото, да запази и увеличи аудиторията си, да използва иновациите и развитието, различните платформи и на дигиталното радиопроизводство и да ги усъвършенства, новите форми на радиоразпръскване, да бъде и социално най-ангажираната медия със собствени проекти и кампании. Какво имам предвид. Радиото трябва да показва и социална активност, както в момента например е проблемът с бежанците. Имах възможността да бъда през март месец в Германия и видях там каква кампания тече по това да приемем чуждото, да приемем бежанците, да разберем, че на тях трябва да им се помогне, че те не са някакво зло, а идват, защото действително са гонени, прокудени, голяма част от тях разбира се, защото има и такива, които не са. Или кампания в подкрепа на тези, които са пострадали в наводнения, примерно, или кампания за подпомагане на деца, нуждаещи се, и не само такива кампании, а и такива, които да подпомагат дневния ред на обществото в борбата с корупцията. Радиото, телевизията могат да бъдат стожер в тази борба, изнасяйки я на плещите си, като възпитават нетърпимост към корупция и възпират даването на подкупи, това е кампания, която може да бъде изключително полезна. Естествено, радиото трябва да подкрепя българската култура и да бъде културно средище, каквото е и сега. Ние имаме шест музикални състава, културната програма „Христо Ботев”, но в тази посока има още какво да се работи и да се увеличи приносът на радиото. Какви са ценностите и принципите, от които трябва да се ръководи Българското национално радио? Това е независимост, достоверност, прозрачност, диалогичност, отвореност към обществото, иновативност. Няма да се спирам подробно на тях, защото това са неща, които за всеки един от нас са ясни. Погледнато отвън, какви са проблемите пред БНР. Пазарният дял за последните 16 години е спаднал 3 пъти - от 43 процента на „Хоризонт” в момента е 12. Застаряваща аудитория - почти няма аудитория сред младите хора, аудиторията е така сегментирана, че в по-голямата си част тя е в малките градове и села. Има какво да се желае и по социални групи. Има и влошено качество на програмите, което води до спадане на пазарния дял. По нататък ще се спра на влошеното качество на програмите, какво предвиждам, за да бъдат те по атрактивни и да се върне онова, което е заложено в

програмните концепции на тези програми в лицензиите, защото това, което замисляхме едно време, като „Преди всички” , “12 + 3”, „ Нещо повече”, в момента се е превърнало в еднотипна програма, в която вървят едни и същи разговори, безкрайни „Преди всички” , „12+3” са там, за да се види какво се случва през деня, а „Нещо повече” е да даде анализа, коментара, нещо, което липсва днес в радиото. Какво се вижда отвътре? Нереформирана система, без ясни правила. Преди 16 години стартирахме дигитализацията на радиото, тогава имаше доста гласове против, имаше доста съпротива, но тя, така или иначе, стартира, вече е със Закон, предстои дигитално излъчване в 2020 година. Новите технологии водят и до нови длъжности, както и до реструктуриране вътре в радиото, нови изисквания към хората. Това нещо не се случи. Нови професии и една цялостна структурна реформа. Лош микроклимат, отсъствие на диалог. Последната година и половина, беше белязана от принципа „разделяй и владей”, противопоставяне едни на други. В радиото такова противопоставяне не е имало, винаги е имало противопоставяне между „Хоризонт” и „Христо Ботев” и ревност между двете програми - защо едната се води първа, а другата втора и коя всъщност е първата, но никога не е било до толкова разделено радиото в самите журналисти вътре в него, хората в техниката са разделени, техници и журналисти са разделени. Направиха се много грешни стъпки от последния управленски екип, което доведе до загуба на доверие в него. Без доверие не можеш да правиш нито реформа, нито да бъдеш ефективен в управлението. Как виждам аз развитието на БНР, като обществена медия? Правилата вътре трябва да са ясни. Да се направи цялостен преглед на всички съществуващи правилници и редакционни правила. Има правилници, започнахме да ги правим през 1998 година, след това са преработвани, но те трябва да бъдат актуализирани, да бъдат прегледани от новия УС и след това да се изпълняват. Там, където има правила, лесно се живее. Да погледнем към програмите. Изисква се едно детайлно изследване на аудиторията, трябва да знаем за кого работим, какво очакват хората от нас, коя е нашата аудитория, коя е граничната аудитория, към която ние можем да се насочим и евентуално да привлечем слушатели, и много важно е как да привлечем младите хора. Не бива да отписваме младите хора, независимо че те не слушат радио в момента или голяма част от тях го слушат през мобилните си телефони, чрез мобилни приложения, чрез дискусии и реклами, ние можем да ги привлечем. Радиото е обществено, то е на цялото общество, не само на застаряващото поколение, а на всички. Прозрачността на управление е изключително важна. Трябва да е ясно какво и защо се прави. Предвиждам провеждане на дискусии, като обратна връзка, с неправителствения сектор, с професионални организации, за да се чуе какво се очаква от радиото, какво трябва да прави радиото, за да отговаря на обществената си мисия. Очакванията са да бъдат своеобразен коректив. В една такава дискусия може да бъде разписана и визията на радиото. Съхраняване и развитие на музикалната продукция, казах че имаме 6 състава, особено детския радиохор, който прослави България зад граница, Симфоничният оркестър е един от най-добрите в България. Имаме прекрасни музиканти, Теодосий Спасов, които в момента ръководи музикалната продукция, това са хора, които трябва да бъдат запазени, но трябва да им се даде ново съдържание, възможност за повече изява и освен това, че то се продуцира от радиото и те трябва да носят съответния принос за бюджета на радиото. Организация и управление на БНР-задължително нова структура, ясни правила, преглед и актуализация на всички съществуващи, разделяне на програмната дейност от спомагателната, имам предвид техника, звукорежисьори, звукооператори и т.н, и стопанска административна дейност. След малко ще видите в структурата, която съм предвидил, как съм го разпределил. Изграждане на звено за програмни анализи. Предвиждам на това звено да му се засили дейността, да се увеличи обемът на работата му и там могат да бъдат използвани хора,

които поради навършване на възраст, отиват в пенсия, които могат от вкъщи да слушат и правят анализи, да свалят предавания и да дават възможност на ръководството, програмната дирекция, на програмите да си сверяват часовниците. Никой не е в състояние да слуша всички програми 24 часа, а тези хора могат да дават своите анализи. Хората в радиото нямат оценка за труда си, а тя е това, което те мотивира, за да си вършиш работата. Ако ти кажат предаването ти вчера беше чудесно, следващият път ще направиш още по-добро предаване. Ако няма кой да ти даде тази оценка и няма професионално ръководство, което да има авторитета да поднесе тази оценка, то тогава нямаш стимул. На базата на тези програмни анализи и това звено, може да се извърши както програмиране, така и анализ и наблюдение на програмите. Въвеждане на цялостна система за привличане и задържане на висококвалифицирани кадри. Не е тайна, че радиото е с изоставащи доходи. Средната заплата е 950 лева, в телевизията е с 20 % отгоре, а добри кадри не се привличат без пари. Добрите кадри, които трябва да бъдат привлечени, трябва да знаят какво е професионалното им израстване. В Министерството на външните работи, където бях известно време, има път на израстване. Започваш като аташе, завършваш като посланик. В радиото започваш като стажант репортер, можеш да станеш старши репортер, водещ, старши редактор, но трябва да е ясно как се върви и как това се отразява в заплащането. Яснотата какво се случва с теб, ти дава спокойствие и сигурност. Затова трябва да бъдат преразгледани всички длъжностни характеристики. Изискванията днес са по-високи. Трябва да можеш да работиш с новите технологии, трябва да знаеш езици. Ще ви представя организационната структура. Генерален директор и звената, които са пряко към него: „Връзки с обществеността“, „Международно сътрудничество“, „Вътрешно финансов контрол“, „Правна дирекция“ и „Човешки ресурси“. Основните три стълба на управлението са: Програмният директор, със всички национални програми – „Програмни анализи и стратегии“, „Мултимедийни програми“ и „Нюзрум“-а. Смятам, че „Нюзрум“-а трябва да се обособи самостоятелно, защото той е основата на радиото, той е национален, трябва да бъде свързан с регионалните радиостанции, да има контрол над информацията и централизирано подаване на новини (регионални и национални). Директор „Продукция и развитие“ – поддръжка и техническо развитие, „Програмна реализация“ – звукорежисьори, звукооператори, „Музикална продукция“ – съставите, „Фонотека“, „Златен фонд“, „Справочна“. Другият стълб е: Икономически директор, Главен секретар, който да отговарят за „Маркетинг и реклама“, „Финансово счетоводни дейности“, „Административно обслужване“, „Автотранспорт“. Подобна структура ще облекчи работата на генералния директор. Една линейна структура е много сложна за управление, а и никой не може да разбира от абсолютно всичко. Всеки един от тези ръководители трябва да си знае правата, отговорностите, какво се очаква от него и да си върши работата.

Бетина Жотева: Управителен съвет ще има ли?

Александър Велев: Естествено, той е със закон. Предвиждам възстановяване на „Програмен съвет“, като съвещателен орган, където да влязат изявени журналисти, хора от науката, от „Факултета по журналистика и масова комуникация, социолози, които да подпомагат радиото във вземането на решения. Програмни намерения: Прецизиране на информационните линии на „Хоризонт“. В „Хоризонт“ всяко от предаванията има собствена специфика. В момента всичките предавания вървят на база телефонни интервюта и повтарят едно и също нещо, това го казах преди малко. „Преди всички“ трябва да бъде преди всички, „Хоризонт до обед“ да има тематични линии, но не откъснати от света, а с дневния ред, примерно – пенсионна реформа, дават се всички гледни точки, защо се случва, за и против и да е в полза на хората, които го слушат. „12+3“, винаги е било мястото, където се отразява онова, което се случва през

деня „Нещо повече” - анализа и разнищването на това, което се е случило, коментари. Разбира се, коментарът не е изключен и в другите отрязъци, но така бяха създадени и замислени тези програмни линии. Всичко онова, което предвиждам, не априори, трябва да стане, а ще стане през диалог и обсъждане. Така или иначе опитът ми показва, че между 18.00 и 19.00 часа, хората са в колите, прибират се от работа и слушат радио в колата си. Те в този час могат да получат информация за ставащото през деня. Бюлетинът в порядъка на 30 минути е тежък за слушане, той може да бъде значително съкратен в рамките на 15 минути и след музикален преход, да се тръгне към всички основни събития през деня. Възстановяване на кореспондентската мрежа, тя е изключително занемарена в момента. Ние имаме кореспонденти във всички окръжни градове и можем да ги използваме пълноценно, те са източникът на теми. Засилване на местната тематика в РРС и т.н. Процесът на програма и стратегическо планиране: Това е пътят, по който трябва да тръгва. От редакцията, съответният екип, през програмата, където задължително се обсъжда в редколегия, да се възстанови нейната роля, след това в „Програмна дирекция”, „Програмен съвет”, като орган който дава своето мнение, и утвърждаващият орган Управителен съвет. Технологичното развитие, мобилни приложения, защита на архивите, пълна инвентаризация на радиото, ясно делегирани права и задължения на отделните ръководители, контрол на качеството на програмите, социологически изследвания и проучвания на аудиторията, прозрачност на управлението и възстановяване на вътрешната информационна система. Трябва да има информация какво се решава. Всяко заседание на УС трябва да седи вътре в информационната система на радиото, какъв е дневният ред и след това, какви решения са взети. Публикуване на разбираема за данъкоплатеца информация на интернет страницата. Не на отчети и баланси, защото аз съм завършил икономика и не ги разбирам, а като има обяснителна записка да се разбере за какво става дума, тогава данъкоплатецът ще знае за какво се харчат парите му. Какви са ключовите думи на мандата? Това е обърната пирамида, както забелязвате, защото в момента няма доверие, през диалог, постигане на доверие, през доверието, започване на реформа и от там повишаване на качеството. Това е мисията на моя мандат, ако получа такъв. Смятам, че имам волята, имам способността да го изпълня. Благодаря ви за вниманието.

Мария Стоянова: Благодаря Ви, г-н Велев. Сега влизаме в една от може би още по интересните части, а това са въпросите към Вас, с които да разясним това, което не успяхме до момента и да фокусираме вниманието си върху това, на което СЕМ държи и ще отстоява в евентуално съвместната ни работа. Давам думата на колегите ми. Изкушавам се да дам първо думата на г-н Атанасов, единственият мъж в нашия състав. Г-н Атанасов, желаете ли да започнете първи?

Иво Атанасов: Трогнат съм от вниманието Ви, г-жо Председател. Още осмислям казаното от г-н Велев относно концепцията му. Прочетох я много внимателно, защото като се съберат 12 концепции наведнъж, а трябва да се отсее един кандидат, не винаги е лесно. Искам да припомня един случай от края на миналата година, когато беше свалено предаване поради липса на множество гледни точки. Но неговият водещ, който е и Ваш конкурент в това състезание, твърди че то е алтернатива и контрапункт на цялото останало звучене на радиото. Дали е така, ние не можем да докажем. Разговаряхме по този въпрос и със сега действащия УС на БНР. Изследвания за цялостното звучене на радиото просто не се правят. И ние тук си премерваме субективните впечатления, а не обективни факти. Става дума за чл.6, ал.3, т.6 от ЗРТ, който казва, че трябва да имаме няколко гледни точки в актуално-публицистичните предавания на икономическа и политическа тематика. Виждаме, че даже и законът се грижи за всяко едно предаване, а не за цялостната картина. Така се стига до привидно спазване на плурализма, до възможност да смачкаш дадено предаване, и то без да се

интересуваш и дори без да знаеш каква е цялостната картина. Имате ли идея как да се направи така, че да има реален, а не привиден, баланс в представянето на различните гледни точки в предаванията на политическа и икономическа тематика. Сега може да са десни на власт, а леви - в опозиция, утре може да е обратно, но и днес, и утре не е полезно да доминира едната гледна точка, а другата да бъде представяна със символично участие. Това е моят въпрос.

Александър Велев: Благодаря Ви за въпроса. Това е един изключително интересен въпрос, още повече че водещият на това предаване ми е създавал проблеми по време на моя мандат. Тогава го определиха, като „дявола”, но въпреки това аз не свалих тогава предаването, защото беше едно интелектуално предизвикателство. В момента, това е работа на ръководството на радиото да съблюдава плурализма. Мисля, че и г-н Волгин е част от това ръководство, защото е продуцент на обедния блок и самият той, в свое изказване каза, че е за плурализма, а в предаването му липсва плурализъм. Това е въпрос на професионална дискуссия и пресяване на събеседници. Слушах онзи ден, 9 май, в предаването „12+3” отново преобладаваше само едната гледна точка. Дали са окупационни войските или освободители Съветската армия, едната страна я има, а другата страна отсъстваше. Общественото радио трябва да представи многообразието от гледни точки. Мисля, че от това загуби самото предаване на г-н Волгин. Стана едностранчиво, еднопосочно, но аз отдавам всичко това и на липсата на добро управление. Като нямаш професионалните аргументи и казваш, не трябва да е така, но не можеш да му кажеш защо, той няма как да го направи. Това е проблемът с професионалната оценка и авторитетите, за които говорих преди малко. Когато застанеш срещу съответния водещ, когато застане главният редактор или директорът на програмата и каже погледни си схемата, тази схема е абсолютно небалансирана, ти, с твоето поведение отблъскваш една голяма част от аудиторията, а ние работим за цялата аудитория, трябва да представим всички гледни точки. С един човешки разговор и той ще разбере, че самият той губи. Защото, отблъсквайки някого от радиото, то, не сме сигурни, че после пак ще се върне. Като чуе няколко пъти нещо, което го дразни безумно или не чува своята позиция въобще в радиото, трябва да е „мазохист”, за да суша подобно нещо. Радиото е длъжно, то е обществено, да дава плуралистичност на гледните точки. Аз лично, щях да поставя този въпрос на обсъждане в редколегиата. Там е мястото, където трябва да се обсъждат подобни неща. Щях да кажа, колеги, кажете ви как трябва да се действа, решете, тогава може би резултатът щеше да бъде друг. А не да взема административното решение, да сваля предаването и от там нататък само главоболия без никакъв смисъл. Защото в момента „12+3” няма нищо друго в радиото, „Конструкция”, „Деконструкция” също не беше моделът, предаването си беше ОК, но когато има повече гледни точки. Когато ти говориш само в едната посока, естествено че и слушателите, които ти се обаждат са също в тази посока, а другите те ругаят. Пътят е през професионалната дискуссия в редколегиите и поглед към Закона и обществената функция на радиото. Не знам дали успях да отговоря на въпроса или не.

Иво Атанасов: За конкретното предаване, да, но моят въпрос беше насочен към цялостното звучене. Имате ли механизъм това да го проследите, защото оставам с впечатление, че плурализмът не се наблюдава цялостно?

Александър Велев: Точно така е, не се наблюдава. За това казах, че искам да възстановя ролята на програмни анализи. Имаме много специалисти, които излязоха и ще излизат в пенсия - Божана Димитрова, Величко Конакчиев, предстои пенсионна възраст на водещи с имена. Тези хора няма да ги ползваме в ефир, но можем да ги ползваме за програмни анализи. Те са ценни и трябва да се използва потенциалът на хората, които могат да направят нещо за радиото. В радиото много често идва една

„гарнитура” да управлява и разчиства всички от преди, както и в държавата. След това идва следващият и разчиства, трябва да има някакъв вид приемственост в радиото.

Иво Атанасов: Благодаря!

Бетина Жотева: Този въпрос смятам да го задавам на всички. Не защото това ще доведе до промяна на решението на законодателя, каквото и да е то, а това ще доведе до промяна на управлението на радиото. Ако бъде решено в Парламента БНР и БНТ да се слоят в някакво общо тяло, което е странно, как би било наречено. Какво смятате за тази идея, и какво би променило евентуалното сливане на БНР и БНТ в начина на управлението на националното радио.

Александър Велев: Радиото и телевизията във времето са били ту заедно, ту отделно. През последните 26 години радиото е отделно и се развива самостоятелно. Има собствена политика, както програмна, така и финансова и административна. Едно сливане може да доведе до уеднаквяване политиката на БНР и БНТ по отношение на програмите, защото ще има единно ръководство и няма да има две обществени медии, а ще имаме една обществена медия. Не мисля, че обществото ще спечели от това, две обществени медии са повече мнения, по разнообразен поглед и все пак различни медии. Докато една медия ще дава основно една позиция, позицията на генералния директор и на управлението му. Разбира се, в отделните държави е решено по различен начин. В Германия в регионалните провинции радиото и телевизията са заедно, в Чехия радиото е отделно, в Швеция е отделно. Различно е. Това е въпрос на политическо решение, все пак. Моето мнение е, че е по-добре да има две. Миналото, а и разговорите с по-възрастни колеги, които помнят времето когато са били заедно, показва, че радиото остава на втори план. Хората се стремят да се местят, ако могат от радиото в телевизията, за да се гледат, и обратното, тези от телевизията няма да искат да отидат в радиото. Ефектът ще се загуби. Това е лично мое мнение. Разбира се, зависи от конкретните хора, от начина по които се прави, и как точно ще бъде регламентирано, ако се случи. Благодаря!

София Владимирова: Г-н Велев, благодаря Ви за участието. Позволявам си да споделя едно мое лично мнение, а то е, че Вие сте един от кандидатите, който дават ниво на този конкурс. Много е важно кои са кандидатите, от които ние можем да избираме. Високо ценя професионалната концепция, която сте ни предложили. Въпросите ми се пряко свързани с нея. В тази концепция, аз не намерих нищо за „Радио България”, видях го на слайда. Ако можете да кажете с няколко думи, каква е Вашата визия за развитието на „Радио България”, и ако позволите още един въпрос, мандатът на генералния директор и на радиото, и на телевизията са ограничени в три години, това не е много време, ние сме водили много пъти тези разговори тук, извън съвета. Вие говорите за реформи, критерии и оценка по отношение професионализма на работещите в радиото, по отношение на заплащането. На практика, и във връзка със ситуацията в радиото в момента, Вие няма да имате много време. Можете ли да кажете какви срокове горе долу, предвиждате за подобни анализи, така че, в случай че бъдете избран, Вашият управленски екип да заработи максимално бързо. Благодаря Ви!

Александър Велев: Благодаря Ви за оценката и за въпросите. Ще започна за „Радио България”. Не мога да се сетя преди колко години спря излъчването на къси вълни. След спиране на излъчването на къси вълни, програмата се качва на сайта на БНР. В момента програмата е качена на сайта под формата на „пита”. Казвам изрично „пита”, защото не можеш да си изтеглиш програмата на немски, английски или на френски, а трябва да чакаш часа, в които тя ще се появи в интернет пространството. Това до голяма степен обезсмисля подобен начин на поднасяне. В „Радио България” работят прекрасни колеги, които са с много добри качества и голяма част от тях са много добри преводачи. Често при държавни посещения, те придружават наши държавници.

Тяхното присъствие в радиото трябва да бъде запълнено с определено съдържание. Начинът по който работи в момента „Радио България”, не може да продължи много време, защото то е продължение на пропагандната машина, която беше преди 1989 година. След това никой не го преосмисли. Няма в Източна Европа друго радио, може би само Румънското, което да произвежда програми на повече езици. Когато ние бяхме в един лагер, да речем на сръбски добре, на албански добре, но сега всички тези държави са ни съюзници, трябва внимателно да преценим нужно ли е това. Ще започна диалог с институциите, с Министерството на външните работи, с Администрацията на Президента, с Комисията по външна политика, за да определи държавата какви езици са необходими, за да се произвеждат програми на тях. След това трябва да се реши, как точно ще се произвеждат тези програми и как ще се разпространяват, така че те да бъдат достъпни и да има възможност, ако е от интернет да се дърпат. Човек като застане и иска да чуе нещо, да може да си го изтегли и да го чуе, а не да чака да се завърти питата за да дойде часът. „Радио България” в момента също има „Нюзрум”, той превежда едни новини от тук, праща ги някъде, това нещо ще се централизира в „Нюзрум” на БНР и там ще се преценява, какво ще излиза в „Радио България”, кое интересува публиката, която е навън. В момента имам усещането, като слушател и дългогодишен служител на това радио, че всеки работи за себе си и не се интересува от това, което става навън, извън него. Да, това може би идва от отчуждението, от западното влияние, но не е правилно. Радиото е един екип, единен организъм. Много важно е кой ще бъде начело на екипа, за да го води, да обединява хората. Донякъде отговорих на Вашия въпрос. Дали рекламираме България или поднасяме информация на този, който евентуално ще бъде турист, ще дойде в България, или иска да прочете информация за нашите културни забележителности, за Ротондата или нещо друго, нещо трябва да присъства на страницата. Другото нещо, което също е много важно, централната страница на БНР не може да бъде едноезично, само на български. Тя трябва да бъде и на английски, ето единият език вече е на лице. Програма на български за българите в чужбина, произведена от „Радио България”- „нонсенс”. При положение, че имаме „Хоризонт” и имаме от къде да произвеждаме тези новини.

София Владимирова: Да бъде преосмислено. Разбрах.

Александър Велев: Всичко това трябва да бъде преосмислено, мандата е къс, да. Много е важно да можеш да стартираш бързо, а не да влезеш, да се оглеждаш, да кажеш трябва ми 100 дни да се огледам, да се усетя къде съм. Когато ти познаваш системата имаш възможност за бърза реакция, да започнеш бързо диалога.

София Владимирова: Затова си позволявам да Ви задам този въпрос.

Александър Велев: Аз, затова Ви отговарям. Това е начинът, да можеш да започнеш диалога. Да, три години наистина са малко. Първият мандат протече в ослушване, оглеждане, напипване, набелязване на някакви цели, втората година начало на целите и третата година се чудим дали ще бъдеш преизбран. В общи линии се случва така, че тези три години за нищо не стигат.

София Владимирова: В тази посока имам въпрос. Никой, който и да бъде избран, няма да има нито 100 дни, нито 50 дни.

Александър Велев: Трябва да започне веднага. Ако бъде избран, ще започна с изследване на аудиторията и идеологията, това е най-важното. Оценка на програмите, преосмисляне на всичко и постепенно реформата, не наведнъж. Ние, като обществено радио, не можем да освободим 150-200 човека наведнъж, а и не е необходимо. Това може да стане постепенно, освобождаване на хора, които се пенсионират, задължително ще сложим мораториум на местата на пенсионерите, освен ако няма човек който да го замести и трябва да се намери нов. По този начин ще се редуцира съставът на радиото. Обществени радиа, дори с повече програми, работят със 700-800

човека. В „Радио Бургас“ работят 29 човека, „Радио Пловдив“ работи с 56 човека, това трябва да се огледа. Последното изследване на аудиторията, което излезе, показва, че във вечерните часове слушаемостта е нула. Ние правим интегриран нощен блок, отделно нощен блок на „Хоризонт“, нощен блок на други програми. Защо? Ние нямаме нужда от това, това е харчене на средства. Един, единствен нощен блок, който да върви в ефира. На предишното си кандидатстване това заложих и направих интегриран „Нощен блок“, но само един път в седмицата. Това е харчене на пари. Това са парите на данъкоплатеца. Никой не ни слуша, а ние произвеждаме програма. Произвеждай програма за тези които ще те слушат, но те са много малко. Не е необходимо да има няколко програми и няколко водещи, и няколко екипа.

София Владимирова: Благодаря ви!

Мария Стоянова: Г-жо Еленова, заповядайте.

Розита Еленова: Г-н Велев, в продължение на г-жа Владимирова, ще ви задам въпрос относно „Бинар“, за тези млади хора, които работят тук сега с нас. Вие в концепцията си не коментирате точно това, макар че коментирате интернет пространството, фейсбук и туйтър, убедена съм че следващият генерален директор ще трябва да се съобразява с това пространство. Моля Ви, Вашите думи за „Бинар“.

Александър Велев: Това, което виждам от „Бинар“ в момента са едни чудесни стриймове музикални, които запълват необходимостта от профилирани музикални програми. Човек иска да слуша джаз, слуша джаз, иска да слуша народна музика, слуша я. „Бинар“, като една крос медия, като един мултимедиен продукт, може да намери по-широко разпространение, а и с тези камери в момента това правим. Това може би е бъдеще, но трябва да се поддържа. Така или иначе имаме техниката, имаме студиата до колкото знам, имаме и екипа, който може да го реализира, както „Бинар“, както „Хоризонт“, както „Радио България“. Трябва да се погледне какво точно искаме да правим, да си поставим ясни цели. Не съм в състояние в момента да кажа какво точно трябва да направим, освен че търпи развитие. Това е една чудесна идея, която ще доразвия с екипа, с хората, които го правят, както Ви посочих в графиката, през екипа, през програмната дирекция, ще се обсъждат и развиват програмите. Нищо не може да бъде решавано от един човек.

Розита Еленова: Благодаря Ви!

Мария Стоянова: Директно стигаме до въпроса за екипа на г-н Велев. Не очаквам от Вас да ми кажете имена, но очаквам да разбера, готов ли сте с екип.

Александър Велев: Водил съм разговори, но не можете да очаквате от мен да Ви кажа хората, с които ще работя. Ако някой бъде избран, те ще бъдат на улицата, ако работят в радиото. Имам готови хора за почти всички позиции.

Иво Атанасов: Хора, които са в радиото в момента или повечето поне?

Александър Велев: Преобладаващата част са от радиото, но има хора, които ще бъдат отвън.

Мария Стоянова: Вторият ми въпрос е свързан с това, с което започнах въведението на този конкурс. Не случайно обърнах внимание на сутрешните часове, традиционно доминирани от радиото, сред аудиторията извън България. Напоследък в България, този така наречен сутрешен слот, беше иззет от телевизиите. За това, въпросът ми към Вас е, ако бъдете избран за генерален директор, как смятате че бихте могъл да си върнете „ноу-хаут“ и доминацията на радиото в този отрязък от време.

Александър Велев: Дано не сме закъснели. Радиото започна да се конкурира с телевизията още 2000 година. Тогава започнаха „Сутрешните блокове“ на телевизиите и в радиото беше подценена тази конкуренция. Много от следващите ръководители през тези години казваха, конкуренцията на телевизията не е конкуренция, ние сме

радио. Да, но сега те влязоха и в радио пространството, телевизиите, особено „Нова телевизия“.

Мария Стоянова: За това си даваме сметка, че и ние носим вина. Извинявайте, продължете, слушам Ви.

Александър Велев: Това е реалността. Трябва да намерим формите и да си върнем нашата доминация. Да бъдем отново „Преди всички“. Как можем да бъдем „Преди всички“. Преди малко в концепцията си казах, че искам да възстановя ролята и мястото на кореспондентската мрежа. С изключение на националната телевизия, частните телевизии нямат такава кореспондентска мрежа, нямат тези възможности. В сутрешните блокове бих засилил присъствието на журналистическите разследвания, регионалната тематика, регионалните журналистически разследвания. Липсва журналистическото разследване в радиото. Как да стане? Лесно е да кажеш журналистическо разследване, но от къде ще дойде идеята за това. Обратната връзка в момента в радиото е скъсана със слушателите. Едно време имаше телефон на слушателя, сега има фейсбук, да, но ние нямаме имейл адрес, на който те пращат сигналите си. Нямаме истинската обратна връзка на дискуссионни платформи. Ние трябва да влезем в пряк контакт с аудиторията и да разберем от тях къде са проблемите, къде можем ние да направим разследванията си и да ги поднесем по интересен и атрактивен начин на слушателите. Другото, което липсва в телевизиите е трафик информацията. Това е много трудна битка. Едно време имаше седмичен коментар, прогноза, какво ще се случи през седмицата. Тази седмица беше много интересна, и ако някой беше казал в понеделник, че във вторник г-н Калфин ще излезе от правителството и ще се разпадне управляващата коалиция и ще излезе единият от партньорите, щеше да бъде най-добрият журналист. Това не е невъзможно да се каже. Това липсва днес в радиото.

Мария Стоянова: Имате предвид да се прогнозира, да има анализ?

Александър Велев: Да има коментар, прогноза, анализ. Това е по-различно, няма го в телевизията. Имаше ежедневен външнополитически коментар в „Преди всички“. Всеки ден в 7.30 имаше външнополитически коментар на деня. Това отсъства. По този начин с по атрактивни форми, които не преобладават в другите медии, ние ще имаме възможност да привлечем евентуално аудиторията. И с хубавата музика, разбира се, като казвам музика, там има много какво да се желае.

Мария Стоянова: Във Вашата биография намира място и опитът Ви като Генерален консул на Република България в Истанбул. Вие сте написал, че към функциите Ви е спадало освен отношение с турските местни власти, кметове и други, освен представяне на България пред Дипломатическия корпус там, и контакти с българската общност. За това смятам, че Вие сте всъщност точният човек, когото да попитам за новооткритата, новостартиралата радиостанция в Кърджали на БНР. Предполагам, сте проследил бурните дискусии, които предизвика в българското общество, желанието на сегашното ръководство да се лицензира такава програма. Сега вече тя е факт. Там в момента е заложен на първи етап три часа турски, три часа български, чрез „Радио България“, чрез „Хоризонт“ , чрез другите програми на радиото. Естествено, би трябвало да има собствена продукция. Въпросът ми към Вас е: гледната Ви точка по тази тема и ако смятате, че това решение не е било подходящо с оглед на необходимостта и нуждите на българските граждани в този, така наречен, смесен район, то тогава, какво бихте предложил да се промени или актуализира, или дори ревизира? Благодаря ви.

Александър Велев: Благодаря за въпроса. Да, в Истанбул имах възможност, по стечение на обстоятелствата, да работя с българската общност и изградих прекрасни контакти там. Тези хора, които са от тази страна на границата и са български граждани

и които живеят в Република България, имат право на програми на собствения си език, съобразно член от ЗРТ. Националното радио вече години наред произвежда програма за турскоезичното население, като тази програма се подготвя и реализира от „Радио България” и се излъчваше на средни вълни. Настоящият екип, който завършва мандата си, прекрати излъчването на средни вълни, което аз не мога да преценя доколко е оправдано, като се сметнат минусите и плюсовете. Да, спестяването на средства да, но от друга страна, една голяма част от хората по селата нямат модерна техника, не могат да слушат и доколкото си спомням имаше доста против, че се спряха средните вълни. На средни вълни ние излъчвахме тази програма на турски език. Тогава нямаше никакви проблеми. Аз бих направил първо един преглед на това, къде и как се слуша. Бих поръчал изследване на аудиторията в район Кърджали и областта, за да се види къде и как се слуша и какво се чува въобще. Кой, какво може да хваща, за да видя каква е аудиторията ми и съответно на 90.5 MHz, мисля беше, каква програма да излъчваме ние. Защото „Радио Шумен” не можа да покрива до гр. Видин, това е абсурд. Каква програма точно трябва да се излъчва, трябва да каже аудиторията. Какво очаква, дали очаква турска музика, която тя чува от турските радиостанции, които там вървят непрекъснато или очаква българските, национални проблеми, тукашните събития да й бъдат поднесени на майчин език. Това може да стане с българска програма, изцяло изработена от Българското национално радио и може би за региона там, специално, а не от общата програма. Признавам си, от предния си тригодишен мандат, няха възможност да анализирам тези програми. Това е много трудно за анализиране, защото трябва да се чуе какво има в тях и да се види колко са полезни. Имах възможността да чуя програма на немски език, която произвежда „Радио България”. Аз не разбрах за какво се произвежда тази програма, защото тя звучеше архаично, тя не звучеше добре. Не зная как звучи на турски, не искам да взимам отношение, но бих възложил да се направи анализ на програмата. Едно време водихме разговори в Комисията, с ДПС - те настояваха, „Тюрлюгювеч Хоризонт”, пък „Радио Кърджали”, „Радио България” програма на турски, това е нещо, което едва ли е слушаемо. Правихме го на средни вълни, което е компромис, за да видим къде да пуснем програмите на турски език и средните вълни ги слушаха по селата, където преобладаващо е турското население. Основното е да знаеш коя ти е аудиторията и какво очакваш от нея, да видиш кой, как може да те чува и тогава да произвеждаш програмата. Гледах интервю с настоящия генерален директор, г-н Янкулов, в което той обясняваше читателски писма и техните отговори. Аз, в България писма почти не съм виждал някой да праща, може би е имал предвид имейли или нещо такова, но това трябва да се види дали го има и как се води този диалог и какво ги вълнува тях. Вълнува ги тютюнопроизводството в района, дали имат работа, дали ще получат помощи за безработни, как се изкупува селскостопанската продукция. Мисля си, че това радио може да бъде на български език и да има повече образователни програми. Образователните програми като цяло много изостават в радиото. В регионалните радиостанции, в които поддържахме екипи във вечерните часове е по-добре да пускаме курсове по чужди езици – немски, английски, руски, може би ще можем да извадим от Фонда на БНР, мисля че имаме такива, защото имаше програма „Знание” в радиото, тези програми са актуални и днес. Нощно време, когато някой се чуди какво да прави, ще слуша радио и поредния урок на английски, например. Това би било полезно. Може и програмата на „Радио Кърджали” да се запълни по този начин. „Хоризонт” също има честота там, който иска да слуша радио, ще слуша „Хоризонт” или през другото време може да звучи музика. Има една забелка в радиото, извън темата Кърджали, някои колеги си мислят, че са много добри когато говорят много, когато правят внушения, изказват собствено мнение, задават въпроси и отговори на събеседниците, това е толкова тежко за слушане, аз лично много трудно го

слушам, но бих се допитал до аудиторията дали може да се слуша това и дали го възприемат. Слушането е концентрирано в 3-4 минути, след това спада концентрацията.

Мария Стоянова: Г-н Велев, да разбирам ли от това, което казахте, че ако съветниците гласуват доверие на Вас да оглавите Българското национално радио, Вие ще поискате от Съвета за електронни медии промяна на програмната лицензия на „Радио Кърджали”.

Александър Велев: Първо бих се запознал с програмната лицензия, защото не я познавам и бих направил проучване на аудиторията там.

София Владимирова: Относно журналистическите разследвания. Когато се готвих за конкурса, попаднах на интервю на журналист от Българското национално радио, няма да го цитирам като име, който казва, че рязко намалява процента журналистически разследвания и поради автоцензура и съмнение как политически би било възприето едно или друго разследване. Ако Вие бъдете избран за генерален директор, можете ли да гарантирате и как, че ще опазите себе си, като директор, и журналистите, не мога да ги наричам служители, прощавайте, журналистите и работещите в радиото от политическа намеса, влияние?

Александър Велев: Директорът е за това директор, за да обира ударите, да бъде боксовата круша, която да получава удари и да не ги предава надолу. Но, ако той е трансмисията надолу и започне да тормози хората си, значи не е директор. По време на моя мандат, аз не си спомням някой да се е оплакал от цензура, а и никога не бих си позволил да цензурирам. Напротив, журналистическо разследване бих подкрепил с две ръце.

София Владимирова: Моят въпрос е как Вие бихте го защитили, по-скоро?

Александър Велев: Ще го защитя, като го запазя и не го уволня и ще го стимулирам, това е единственият начин по, който мога да го защитя. За съжаление, няма програма за защита на журналистите, както има „Програма за защита на свидетелите”, ако той направи такова разследване и си струва, тогава държавата би трябвало да помогне да бъде съхранен такъв журналист.

Мария Стоянова: Колеги, ако сме удовлетворени от отговорите на г-н Велев, можем да преинем към още по-интересната част в изслушването. Предвидено е в чл.8 в нашето решение за Процедура за конкурс за генерален директор, да се включат в изслушването със свои въпроси и журналистите от БНР, представители на гражданския сектор и синдикалните организации от БНР, да зададат въпроси, свързани с програмната политика, програмната схема и изпълнение на мисията на медията. На разположение има 30 минути.

София Владимирова: Предлагам да се включат всички журналисти, които присъстват.

Мария Стоянова: Ще се наложи, защото доста бурно обсъждаха по време на изслушването и може би вече са готови с въпросите, които смятат, че са важни. Заповядайте, моля Ви да се представите. Благодаря Ви!

Венета Гаврилова, програма „Христо Ботев”: Представител съм на рядколегията на програма „Христо Ботев”, която беше възстановена преди близо година. Това са излъчени от звената на програмата хора и одобрени с гласуване на общо събрание. Г-н Велев, това което ми направи впечатление е, че програма „Христо Ботев” отново влезе в графата и така нататък. Не остана време да кажете, как тя ще се развива.

Мария Стоянова: За това Вие сте тук. За да зададете своите въпроси.

Венета Гаврилова, програма „Христо Ботев”: Благодаря за тази възможност. Ние имаме един много прост въпрос, той е, какво е Вашето виждане за развитието на програмата, дали има такова или просто тя ще продължи да бъде подценявана и свивана до невъзможност да работи? Защо казвам това. Има факти, които говорят в

тази посока. Личният състав, хората, които работят в програма „Христо Ботев” намаляват прогресивно и това мога да го подкрепя с данни. 1999 година в програмата работят 186 души, 2011 година те вече са 140, 2015 година по данни на ръководството - 128, в момента сигурно вече са и по-малко. Това, което Вие казахте, че смятате да се прави, да се закрива бройката на всеки, който се пенсионира, при нас се прави, но забележете общият брой на работещите в радиото не намалява. Тоест, взимат се бройки от работещи журналисти и те отиват някъде, къде, ние не знаем. В момента сме на санитарния минимум от работещи хора. След 3-4 години в редакцията, в която аз работя, ще остане 1 човек, защото всички останали са 3-4 години преди пенсиониране. Млади хора не се назначават. Това е едното, което искам да Ви кажа. Другото много важно, рейтингът, измерването на качеството, ценността на програма „Христо Ботев” с рейтинга. Вие казахте, че винаги е имало съперничество или как точно го казахте, конкуренция между „Хоризонт” и „Христо Ботев”, а защо го е имало. Това не е ли погрешно или нарочно подклаждано неразбиране от страна на ръководството на радиото. „Христо Ботев” не може да се сравнява с „Хоризонт”, с информационния лидер. Нашите уважения, нашите колеги вършат изключително полезна работа, но ние вършим друга работа. Ние сме културно - образователна програма. Споменахте образователни предавания, културни предавания, знаете че в началото на 90-те години, мисля че 93 година в „Христо Ботев” се вляха „Знание” и „Орфей”. Все още, ако не знаете, в програма „Христо Ботев” се правят образователни предавания, съвременни, модерни. В програма „Христо Ботев” се прави уникална продукция, не казвам качество, а неща които другаде, нито по частните станции, нито по информационните станции се правят. Ценността на радиото е, че има различни видове станции за различна аудитория. Как може да се сравнява рейтинга на културно - образователна програма с рейтинга на информационния лидер или на развлекателните комерсиални станции. Не може това да е оценката за качеството на тази програма.

Мария Стоянова: Благодаря Ви! Вие поставихте много въпроси. Надявам се, че г-н Велев си ги е записал. Г-н Велев, за Ваша информация „Христо Ботев” е представен доста широко на това изслушване и очевидно интересът към програмата и това какво се случва с нея е много изострен. Очевидно има защо. Заповядайте.

Александър Велев: Не си спомням да съм казал, че рейтингът на програма „Христо Ботев” отговаря с рейтинга на програма „Хоризонт”. Аз сравнявах „Хоризонт”, казах, че 2000 година „Хоризонт” имаше 45 % слушаемост, а в момента има 12% слушаемост. Въобще не бива да се сравнява, защото „Христо Ботев” произвежда съвсем друг тип програма, програма, която никой не произвежда и тя няма никаква комерсиална насоченост и не цели масовата аудитория, а цели точно определени хора, които имат интерес, но това не значи че тя не произвежда обществено значима програма. Напротив, програмата на „Христо Ботев” е уникална и тя ще си остане такава. Аз ще се опитам да се задълбоча в това да се доразвие, но програма „Христо Ботев” не би следвало да произвежда аналогични блокове на програма „Хоризонт”. Трябва да се върне координацията в радиото, то никога не я е имало както трябва, но поне трябва да се опитаме да я въведем между програмите, да няма едно препокриване и когато някой слуша класическа музика по „Хоризонт” и иска да чуе примерно джаз, тръгне към „Христо Ботев” и там да звучи също класическа музика, едни и същи. Или сутринта слушаме един събеседник в сутрешния блок на „Хоризонт”, малко по-късно слушаме или същия, или подобен събеседник в „Христо Ботев” кому е нужно това дублиране? „Христо Ботев” трябва да си бъде действително културната програма. Ще ви дам пример. Австрийско радио има 6 %, но тя е ценната програма, те я слагат на първо място, защото тя струва по-скъпо на данъкоплатеца и тя произвежда друг тип продукция, която струва по-скъпо. „Радиотеатъра” струва пари. Фичърите струват пари

и то много пари, и труда на много хора. Не мога да говоря за хората, понеже нямам щатното разписание и никой не ни го предоставя, като кандидати да го видим, но в момента, в който вляза в кабинета ще поискам цялото щатно разписание на радиото и тогава ще видя какво е състоянието на програма „Христо Ботев”. 2000 година бяха 186 служителите, но не знам включва ли технически персонал? Това предстои да се огледа.

Венета Гаврилова, програма „Христо Ботев”: Сега функциите са увеличени, защото имаме и сайт, работа със звукозаписна обработваща система. Функциите се увеличават, съставът се намалява и застарява.

Мария Стоянова: Излиза, че вече има сериозни, конкретни очаквания към Вас, г-н Велев. Други въпроси, анонсирахте се от програма „Христо Ботев”, че имате желание да се включите в дискусиата отново.

Александър Райчев, програма „Христо Ботев”: Благодаря Ви, г-жо Председател. Г-н Велев, колебая се от къде да започна. Може би да Ви запозная с още един факт, че бюджетът за хонорари на „Христо Ботев” е 1/3 от бюджета на „Хоризонт” за хонорари. През изминалото управление имахме именно този проблем с хонорарите и заплатите по трудови договори. Вие как смятате да се справите с тази ситуация? Говорите за детайлно изследване на аудиторията, и там имаме значителен проблем, за това всички знаем, че пийпълметрия може да бъде приложена и доколко достоверни са тези изследвания, които правим, остава въпросът в пространството и те ли ще бъдат водещи, когато пристъпите към оптимизация на щатното разписание на радиото?

Александър Велев: Да, запознат съм с проблема за хонорарите. Хонорари винаги са се давали в радиото. Най-накрая трябва да се реши този проблем. Той е решен в телевизията до голяма степен, там хонорари се получават само за определени неща, които са извън твоите задължения. Това би трябвало да стане и в радиото. С този фонд да се повиши работната заплата на хората и да е ясно за какво се получава заплата. Човек не може да отива на работа и за всяко отиване на работа да взима и хонорар. Това е просто невъзможно, няма такава медия по света. Има заплата, срещу която ти работиш и има, когато ти правиш нещо допълнително, влагаш творчески труд, за авторство, ти получаващ хонорар. Предстои да се прегледа тази политика, вероятно няма да може да стане в тази година по чисто технологични причини, приет е бюджет и т.н., но ако имам щастието да бъда избран, аз Ви гарантирам, че от догодина ще има нови правила, ясни правила, важно е да се знае, всеки трябва да знае, аз работя срещу 1200 лева и трябва да правя това, това и това. Ако направя още нещо, което е авторско извън тези задължения, тогава получавам хонорар. А не поголовно хонорари, на калпак, за всяко отиване на работа. Изследвания, аз не говоря за изследвания колко е слушаемостта, говоря за фокус групи, проучване на аудиторията. Може би не се изразих както трябва. Проучването на аудиторията ни показва, какво очакват слушателите, с какво ние можем да бъдем полезни. Аз съм правил такава изследване с Мира Янова в края на моя мандат, ние направихме тогава изследване за „Хоризонт”, какво очакват хората, слушащи „Хоризонт”, какво очакват граничните публики, които могат да дойдат към нас, и какво очакват евентуално хората, които не са наш таргет, за да може да ориентираме програмата. Ние не знаем хората, мислим си, че искат да чуят това, което произвеждаме, но това може и да не е точно така. Това е начинът по който ние можем да разберем и да оценим програмата, а не пийпълметрия или колко е слушаемостта. Пак се връщам на това, една програма може да бъде слушана от много малко хора, но да е изключително ценна. Както знаете, фичърите печелят по света на конкурсите щом са оценени навън, трябва да ги оценяваме и ние и да имаме отношение към тях, независимо коя е първа, коя е втора програма. Няма първа и втора програма, има различни програми, и всяка програма си има собствена идентичност. Жалкото за мен е, че „Радио София” не намери собствената си идентичност. В момента

„Радио София” има 5 600 слушатели на седмица, което е нищо за жалост. Там трябва да се търси повече сервизна информация, друг формат, насочен към младежите и моята мечта винаги е била радиото най-после да направи една младежка програма. Тези хора какво слушат и от къде слушат - от интернет, от фейсбук, трябва да ползват достоверна информация, каквато ние сме длъжни да им даваме. Когато младите хора завършват 7 клас, искат да учат някъде, от къде научават, - от програми като „Хоризонт” и „Христо Ботев” или отиват в някакви фирми, които ги съветват или от родители и от тук, от там. Когато тръгнат да учат в чужбина, от къде научават къде да отидат да учат. Пак от фирми. Ние трябва да поднасяме тази информация. Можем да им казваме къде, как се кандидатства, защо се кандидатства, да има дискусия и това може да бъде не само в ефира, а и под формата на радиото в интернет. Да има тази информация, достъп до нея, и от там ние постепенно да стигнем до младежката аудитория. Не очаквам, че утре ще започнат да ни слушат 5 годишните или 10 годишните. Скоро пътувах с един младеж на 23 години, пушна радиото „Нощен Хоризонт”, едно време аз на 23 години слушах „Нощен Хоризонт”, той послуша, послуша и каза, а, това не е моето радио. Това беше коментарът. Ние трябва да динамизираме радиото и да създаваме настроение. Злободневните проблеми са си проблеми, не можем да избягаме от тях. Но с музиката и динамиката можем да създаваме настроение. Като станеш сутринта и те залее поток от мрачна информация и от друга страна те залее музика, която по никакъв начин не ти създава настроение, с какво удоволствие отиваш на работа. В Бавария слушах Баварското радио, пак обществено радио, музика, която те напомпва и ти доставя удоволствие да започнеш добре деня. Това е.

Мария Стоянова: Благодаря Ви много, г-н Велев. Други въпроси?

Александър Райчев: Имам още два кратки въпроса. Направи ми силно впечатление, че казахте външни хора в Програмния съвет, например, хора от Факултета по журналистика, да развие тази си теза, защото изглежда абстрактна. Г-н Велев, не знам дали сте запознат, продукцията на БНР в момента се изнася в You Tube и Google+, мислите ли, че това е адекватен подход, когато говорим за такова богатство.

Александър Велев: Написал съм го в концепцията. Защита на „Златен фонд” и дигитализация на „Златен фонд”. Продукцията ни трябва да е общодостъпна, това е факт. Тя трябва да бъде достъпна през страниците на БНР и да бъде защитена, да не може да бъде теглена, без да се плати за това, защото има права за това, ние плащаме. Г-н Райчев, Вие сте млад и не помните, едно време имаше Програмен съвет, заложен в ЗРТ. Тогава в Съвета влизаха 7 души, които бяха по предложение на генералния директор. В моя Програмен съвет имаше социолози, психолози, хора, които бяха изключително полезни за радиото, защото дават различни гледни точки. Аз предвиждам да покания такива хора утвърдени хора, да влязат в Програмния съвет, да дават своето мнение, дали ще бъде на обществени начала, на доброволчески начала или срещу минимално заплащане, това ще го преценим. Мисля, че има хора, които и без пари ще го направят. Радиото е кауза и те ще дойдат заради каузите. Когато видят, че има желание за промяна в радиото, че управленският екип иска да постигне нещо, те ще дойдат да помогнат, вярвайте ми.

Мария Стоянова: Благодаря Ви! Други въпроси? Заповядайте!

Весислава Антонова, в-к „Капитал”: Не ми се иска да си мислим, че СЕМ прави напразни усилия и има напразни изисквания. Искам да Ви обърна внимание върху нещо, което изискаха от сегашния генерален директор и качиха на сайта на СЕМ, това е финансовата рамка или годишната на БНР. Г-н Велев, считате ли, че бюджетът който има БНР, е достатъчен, за да се прави качествена програма и смятате ли, че сегашното качество на програмата е адекватно на размера на бюджета? Още един въпрос. Харесва ли Ви сайта на БНР и как смятате да го промените?

Александър Велев: Благодаря за въпроса, г-жо Антонова. Бюджетът е 42 милиона , до колкото си спомням, плюс още около 3 милиона от собствени приходи, които идват от реклама и даване на студия под наем и т.н. Мисля, че е доста добър бюджет. Дали е достатъчен ми е трудно отвън да преценя, тъй като информацията, която беше качена, не ми говори достатъчно.

Мария Стоянова: Искам да кажа, че СЕМ по никакъв начин не я е редактирал. Това е информацията, която ние получихме от ръководството и очевидно само с нея те разполагат.

Александър Велев: Казах го и преди малко. Смятам, че заплащането на труда в радиото е ниско. От там нататък разходите по отделни пера сигурно могат да бъдат намалени. Да се правят безмислени разходи за техника, която не влиза в действие, просто не си струва да се правят. Разходите трябва да се оптимизират максимално. Едно време ние завършихме мандата на около 35 милиона с доста повече състав. Съставът е намален между другото.

Мария Стоянова: Сега изискванията, към дейността на радиото са по-големи.

Александър Велев: Не искам да правя паралели въобще. Разходите трябва да се погледнат много внимателно. Трябва да е ясно, колко струва час програма.

Мария Стоянова: 210 евро, 420 лева.

Александър Велев: Дали са толкова парите или не, и колко струва примерно 1 час програма на „Христо Ботев” , защото там тя е по-скъпа, 1 час програма в регионалните радиостанции в Пловдив, във Варна, в Бургас, навсякъде е различно. Да се направи съпоставимост на разходите и да се види как могат да бъдат пренасочени и оптимизирани. Иначе, винаги парите не стигат. Гледах на Австрийското радио и телевизия - 1 милиард, в Германия още повече.

Мария Стоянова: Да не даваме такива примери. Г-н Велев е прав, че Австрия е съпоставима, но финансирането там идва по различни източници, не от бюджета.

Александър Велев: Точно така. Там идва директно от данъкоплатеца. По втория въпрос за сайта. Не си го представям по този начин, би могъл да бъде по-добър, хаотично ми е. Казах го и когато говорих за „Радио България”, исках да чуя немска програма или английска програма. Оказа се, че винаги в часовете, в които искам да чуя, то върви испанска, върви арабска и т.н. Това е самоцелно, ако се прави по този начин, ако по този начин се експлоатира сайтът. Това е подценяване и на хората, които работят в „Радио България”. Техният продукт, няма кой да го чуе.

Мария Стоянова: Много Ви благодаря, г-н Велев. Други въпроси от гражданския сектор, журналистическите среди, синдикалните представители. Няма. Г-н Велев, Вие действително бяхте доста изчерпателен. Благодаря Ви за Вашето участие. С това приключи изслушването на първия кандидат в конкурса за генерален директор на БНР. След кратка почивка продължаваме с втория кандидат, г-н Петър Волгин.

Изслушване на кандидата Петър Волгин.

Мария Стоянова: Добър ден! Дами и господа, продължаваме изслушването на кандидатите в конкурса за генерален директор на Българското национално радио. Според изтегляния вчера жребий, втори в това изслушване е г-н Волгин. Заповядайте, г-н Волгин!

Петър Волгин: Добър ден на членовете на СЕМ! Добър ден на всички колеги! Радвам се да ви видя и се надявам да стане действително една интересна дискусия. Ще започна с картината, която в момента представлява Българското национално радио, защото ми се струва, че когато избирате председател, ръководител на радиото, трябва да знаете какво става в институцията и какъв ръководител избирате. Лично моето мнение и не само моето е, че в момента БНР преживява една от най-големите си кризи, в която е

била, поне от както аз съм в радиото, това вече не са малко години. Една криза, предизвикана от ясната некомпетентност на сегашното управление и не случайно тази некомпетентност доведе до масов протест в Българското национално радио за първи път от 15 години. Последният такъв протест беше по времето на управлението на Иван Костов. Той беше предизвикан от политическия натиск, който тогава се оказваше върху медията. Днес протестът, който вече продължава една година, е предизвикан от ясната некомпетентност на хората, които управляват. Всичко това се отразява изключително зле на работещите в радиото, най-малкото, защото със своята некомпетентност ръководството стигна до там, че раздели хората, скара ги помежду им, много от тях вече не си говорят. Стана едно тотално изкуствено разделение между журналистически състав, технически състав. Това в никакъв случай не трябва да се допуска, защото няма значение дали си журналист, дали си звукотехник, какъвто и ще да си, всички работите на едно и също място и трябва да се разбирате, а именно това беше прекъснато. Тези връзки бяха прекъснати и радиото се оказва действително в една тотална криза. Не случайно вие тук сте получили, в СЕМ, едно писмо от хората, които протестираме. Аз ще цитирам само една част от него, в което казваме: “Намираме за неприемливо за генерален директор да бъде избран човек, принадлежащ или принадлежал към екипа на Радослав Янкулов. Сред кандидатите има хора, които допринесоха за кризата в Българското национално радио. Безспорно е, че провалът на управлението е отговорност на цялото ръководство, а не само на настоящия генерален директор. Избирането на вече компрометиран кандидат още повече ще дестабилизира обществената медия, затова е недопустимо решението ви да бъде компромисно”. Ще се огранича до тук. Казвам всичко това, защото е добре членовете на СЕМ да знаят, че не е само Радослав Янкулов единственият виновник, върху който трябва да се стовари целия гняв и цялото недоволство. Винаги когато става въпрос за управление, носят отговорност по-малка или по-голяма всички, които са били част от този екип. Защо казвам всичко това? Защото много често съм чувал обвинения и към себе си, и към хората, които протестираме. Казват: “Вие, хубаво само критикувате, обаче нищо не предлагате. На вас не ви харесва Радослав Янкулов. Не ви харесва управителния съвет. Не ви харесва този генерален директор, еди-кой си програмен директор. Вие какво предлагате? Кажете вие как да стане?” Аз затова, това е една от причините да се кандидатирам за генерален директор, защото всички разговори, които проведох с моите колеги, не само тези, които протестират в момента, а и с много други хора, смятам, че ние хората, които работим в радиото сме достатъчно интелигентни, имаме достатъчно опит зад себе си и сме в такава, ако щете, възраст, в която вече можем да правим не само един много добър продукт, но можем и да ръководим националното радио. Много важно е, че тези срещи, които аз направих с моите колеги, между другото и с хора извън радиото, най-вече вътре в него, показаха, че има много хора, на които може да се разчита. Защото един генерален директор, ако той е обграден само от двама, трима свои приятели или бизнес партньори, той може да си изкара мандата, разбира се, но както виждаме, това за медията няма кой знае какво добро да се случи. Другото, което задължително искам да кажа е, че ако бъда избран за генерален директор първото нещо, което ще направя е да инициирам в радиото операция “Чисти ръце”, т.е. де що има финансова институция, де що има институция, свързана ... ако трябва прокуратура, ако трябва ДАНС, ще влязат в радиото и ще обърнат всичко с краката нагоре. Да, сега имаше проверки, през последната една година. Да, те също не показаха да има някакви нарушения, но аз се отнасям с дълбоко съмнение към проверки, докато едно ръководство продължава да управлява, защото то просто има механизмите, не казвам, че това го е направило, казвам, че има такива съмнения, има механизмите да прикрие някои неща. Затова смятам, че трябва да се извърши много сериозна проверка.

Всъщност, който и да бъде избран за генерален директор, бих го посъветвал да направи това, защото винаги трябва да се започва на чисто. Като казвам, че трябва да се започва на чисто, сега смятам да кажа няколко думи за това как аз си представям националното радио и как бих искал да го видя и за какво бих работил, ако стана генерален директор. Според моето виждане, националното радио трябва да отразява идеите на колкото се може повече групи от хора в обществото. Разбира се, не може на всички, защото има всякакви идеи, в това число доста ексцентрични, но тъй или иначе в обществото има достатъчно стабилни групи хора – политически, възрастови, религиозни и всякакви други и не бива да се прави дискриминация, т.е. едни да бъдат за сметка на други. Задължително трябва да се направи така, че колкото се може по-стабилни групи от хора да могат да се разпознават в програмите на националното радио, да виждат, че това, което звучи там, тях ги засяга и че те виждат в националното радио, в общественото радио, все пак това е радиото, което се прави с техните пари, могат да видят изражение на това, което те мислят, на това, което те си представят. Може тези идеи да се сблъскват, дори е още по-добре те да се сблъскват, но е важно те да присъстват в своята пълнота. Другото, което е много важно, националното радио във всички свои програми трябва да прави не просто да предлага това, което хората познават, това, което им харесва. Защото това е задача на частната медия. Частната медия трябва да печели и затова трябва да предлага познатото, харесваното, тя трябва да предлага това, което ще набере най-много голям брой случаи, съответно най-голям брой рекламодатели, най-много пари. Общественото радио затова е обществено, защото трябва да гледа една идея отвъд, отвъд хоризонта на очакваното. То трябва да се стреми към това да има прогностичен характер, не само да показва какво е в момента, какво е тренда в момента, то трябва да показва какво ще се случва в бъдеще. Този прогностичен характер е изключително важен. Той се отнася за идеите, както в областта на политика, така и идеите в областта на икономиката, културата, изкуството, във всичко. Това трябва да е много силен момент в програмите на радиото. Третото, което е изключително важно, не трябва да е скучно. Ако ние страдаме от нещо, и аз в това число, е това, че понякога сме скучни. Трябва да направим така, че да звучим интересно, да звучим привлекателно, особено за младите хора. Това, че се обсъждат сериозни теми не означава, че трябва да са убити от скука, напротив сериозните неща могат да се казват и по интересен начин, могат да се казват и много по интригуващо, отколкото това се прави в момента. И пак в тази връзка, много важно нещо, което трябва да бъде казано. Това, което липсва на радиото, аз изключително държа на него и бих работил за това с големи усилия, да бъде наложена персонализация. Да, трудно е, защото радиото не е телевизия. Много по-трудно някой човек може да изпъкне. В телевизията може да говориш абсолютни баналности и пак да станеш известен, дори само за това, че образът ти се вижда, но ако имаш силни личности, ако имаш хора, които знаят какво да кажат и знаят как да го кажат, то тогава тези личности ще станат популярни и ще станат популярни не защото някой ги дава по телевизия, а защото говорят умни неща. Като говорим за персонализация, сега ще кажа няколко думи за безспорно най-разпознаваемата програма “Хоризонт” на БНР, която също е в плачевно състояние в момента. Няма как да е другояче, когато висшият мениджмънт е в такова състояние, няма как висшият мениджмънт да е в такова състояние и мениджмънтът надолу да е кой знае колко силен. Много неща се крият зад това, най-малкото, разбира се, е абсолютната пасивност на това ръководство, имам предвид на програма “Хоризонт”, когато биваха свалени предавания или, ако все пак се даваха някакви обяснения, те бяха абсолютно смехотворни, по-добре да не бяха давани. Ако програма “Хоризонт” все още звучи за слушателите сравнително добре, то това е въпреки, въпреки ръководството. Това е благодарение на професионализма на хората, които

работят, благодарение на професионализма на звукорежисьорите, звукотехниците, репортерите, музикалните редактори, водещите заради техните усилия, защото те не могат да си позволят да правят глупости, колкото и да са недоволни от тези, които ги ръководят. Заради това тази програма звучи по някакъв що-годе добър начин. Това, което на мен силно ми липсва в програма “Хоризонт” в момента, и което бих искал да намери място, е много голямото засилване на международната политика. Ние живеем в един свят, който е тотално свързан, ние не живеем в свят, в който можем да отделим само на края на емисията 5 мин. за това какво се случва по света. Всичко, което се случва в света се отразява след това даже едновременно с това и в България. Затова аз предвиждам да има много по-силно застъпено, в момента има едно хубаво предаване – “Неделя 150”, но то съвсем не е достатъчно. Предвиждам да има много по-силна международна линия, да се ползват много повече нашите кореспонденти и стрингери, може да се помисли да се открият нови кореспондентски пунктове, защото това е най-важното в днешния свят. Хората искат да знаят какво се случва по света, те вече са граждани на този свят, можеш днес да отидеш и да си вземеш самолета до Виена или Вашингтон и трябва да знаеш какво става там. Другото нещо, на което много държа, то е свързано с факта, противно на някои мнения, които се разпространяват за мен, съм изключителен любител на плурализма. Много държа да направя в програма “Хоризонт” да присъства една вечерна линия, която да представлява в рамките на делничните дни, всяка вечер, достатъчно е по един част времетраенето, разбира се, може да се помисли. Като всяко едно от тези предавания да бъде водено от различни водещи. Водещи с различни възгледи, не само политически в рамките на България, но различни възгледи като философия, като идеология, хора, които да изповядват леви идеи, десни идеи, либерални идеи, консервативни идеи, либертариански идеи аз познавам много такива хора. Много от тях са достатъчно талантиливи и биха били чудесни радиоводещи, биха били едни чудесни водещи. Да, всяко едно предаване ще си носи отпечатъка на това, в което те вярват. Някъде може да се прехласват по Айн Ранд, другаде ще се прехласват по Славой Жежек, на трето място ще се прехласват по Юрген Хабермас. Чудесно е да има ето такива хора да водят предавания по радиото. Аз съм убеден, че един такъв отрязък ще предизвика голям интерес, защото всеки ще може да открие нещо за себе си, ще може да открие това, в което вярва или пък току виж може да му се промени позицията – може да е бил либертарианец и да стане социалист или обратното. Пак казвам, познавам такива хора, които могат да го правят, в това число познавам хора, които са на тотално различна позиция от моята и които аз уважавам и смятам, че те имат място в националното радио. Ще ви дам един пример, не с българи, ще ви дам пример с един, той е световно известен радиоводещ и е точно обратното на това, което съм аз. Казва се Ръш Лимбо. Ръш Лимбо е емблемата, иконата на консервативна Америка. По-надясно от него е само стената. За него Обама, разбира се, е комунист и сталинист, за него дори републиканците са прекалено леви. Ръш Лимбо непрекъснато ръси такива не много политкоректни неща. Аз пак казвам, аз съм тотално различен, никак не харесвам това, което той прави, обаче смятам, че той го прави по един великолепен начин. Т.е. бих работил затова в националното радио да има хора като Ръш Лимбо, които са на такава позиция, която е различна от моята, защото вярвам в това. Вярвам в това, че трябва да има различни позиции. Много важно нещо, което трябва да прави мениджмънта, не знам това дали е работа на генералния директор, но мисля че е, да открива хора, защото ако няма интересни хора, ако няма хора със силна персонализация, пак казвам, няма значение дали са леви или десни, това радио е обречено на скука, това радио е обречено да бъде просто една радиоточка, била тя правителствена или някаква друга. Затова си мисля, че и самият генерален директор трябва да се ангажира с това, само че генералният директор, разбира се, за да може да

открие талантливите хора, самият той трябва да бъде талантлив. Ако поръчат на Салиери да открие Моцарт, няма как да стане. Салиери ще открие Салиер, дори да има доброто желание да направи нещо различно. Толкова за “Хоризонт”, за да не си помислите, че единственото, което трябва да се работи е тази програма. Трябва да ви кажа, че сега от известно време, това е обяснимо, предполагам, че всички кандидати за генерален директор го правят, слушам много по-целенасочено програмите на радиото и трябва да ви кажа, че програма “Христо Ботев” е една прекрасна програма, само че почти никой не знае за това. Защо? Разбира се, това е и заради клишетата, които са се натрупвали през годините, включително и заради това, че естествено там са необходими промени, там е необходимо осъвременяване, но казвам го това, че почти никой не знае, защото това, което е нужно на програма “Христо Ботев”, между другото не е само на “Христо Ботев”, но и изобщо на цялото радио, но на програма “Христо Ботев” по дефолт, защото не е чак толкова популярна, е пиар. Трябва да има съвсем целенасочена стратегия за това, как радиото да стане колкото се може по-разпознаваемо, неговите предавания да станат колкото се може по-разпознаваеми, в това си струва да се вложат много пари. Много по-добре да се вложат пари в това, отколкото в пореден безсмислен ремонт, от който ще вземеш не чак толкова безсмисленна комисиона. За сливането на БНР и БНТ мисля да говоря в процес на разговора след това. Смятам, че програми като “Радио София” или като “Радио Бинар” са много ценни. Проблемът е, че те не се управляват както трябва, защото това е новото на БНР, ние живеем в този свят, ние живеем в интернет. Ако те няма във Фейсбук, значи те няма изобщо, ако те няма в мрежа, значи те няма. Да, за някои хора ще те има, но това не са всички хора, все повече стават хората, които живеят в мрежата. Благодарение на програми като “Бинар” ние можем да живеем в мрежата много по-активно, отколкото сега. Благодарение на “Радио София” цялото БНР може да има една много хубава алтернативна черта, защото алтернативността е нещо изключително ценно. Имам предвид алтернативността като музика, като теми. София е на практика една държава, в нея може да откриете какви ли не неща. Този тип неща трябва да се показват, трябва да се показват различните места, трябва да се показват различните маршрути. В София има много хубави места, които не са познати, навсякъде се образува една специфична култура и работата на програми като “Радио София” е именно да показва алтернативното, новото, различното, това, което, ако пуснеш по “Хоризонт” също би звучало добре, но някак си би влязло с разнотий с всичко останало, което звучи там. За “Радио България” е изключително важно, там работят страхотни професионалисти, хора които знаят език, не само знаят езици, но и те познават много добре обстановката – политическата, културната, икономическата в страните, където те са специалисти, тези хора трябва да се използват много по-активно във всички останали програми. Понякога се прави, например в “Събота 150”, някои от тези хора правят интервюта, но може по-активно да се използва техният потенциал – могат да правят много повече интервюта, могат да правят много повече репортажи, могат да бъдат много по-интересни като присъствие и съответно и те ще се чувстват по-добре. Защото ще знаят, че техният потенциал се развива, а не просто да стои там и никой да не ги слуша, а напротив - те ще имат достъп до всичко останало. На финала искам да кажа нещо, което е свързано със заплащането, защото това е много важно. В радиото, да, може би защото се води обществено радио, не успяхме за толкова години да избягаме от уравниловките, включително и от заплащането. Да, естествено, не може да искаш от всички хора да работят на предела на силите си 24 часа в денонощието, но пък тези, които работят, трябва да получават много пари. Но има такива, които не искат да работят, на тях им е достатъчно един, два часа на ден. Хубаво, ще получават по-малко пари, в това няма драма. Хората, които работят трябва да бъдат максимално

добре възнаградени, защото най-малкото конкуренцията, която е ... пред очите ми непрекъснато си отиват хора, които са работили в “Хоризонт”, след това избират да отидат на друго място, защото там могат да се реализират по-добре или защото там ще получават по-добри пари. Радиото губи своите кадри непрекъснато. Ако иска да ги запази, то освен възможността за професионална реализация, трябва да им даде и съвсем нормално заплащане, такова, каквото трябва да бъде в един национален институт, в една национална медия. Благодаря!

Мария Стоянова: Благодаря Ви, г-н Волгин! Сега имаме думата ние, съветниците, да влезем директно в разговор с вас. Предлагам Ви, г-н Атанасов, като кавалер да започнете пръв.

Иво Атанасов: Благодаря, г-жо Председател! Уважаеми, г-н Волгин, наред с многото положителни неща в концепцията, искам да подчертая и че Вие виждате, ако станете генерален директор, една функция на общественото радио не само да отразява, но и да предвижда, да прогнозира. Това ми се струва важно, защото голяма част от аудиторията се радваше на “Арабската пролет”, после дойде възходът на „Ислямска държава”, а двете събития доведоха до бежанска вълна, която създаде много проблеми. По тези въпроси трябва да може да се говори предварително, най-малкото защото можеха да направят оградата по границата по-рано, ако не нещо друго. Аз приветствам тази прогностична функция, която Вие виждате, но въпросът ми е за отразяването на това, което съществува сега, за различните идеи и убеждения в обществото. Поставям го във връзка с Вашето предложение за вечерното ток шоу, водено от известни журналисти с различни политически, философски и други възгледи. В 60-те години в радиото имаше една музикална рубрика “За всекиго по нещо”, където се пускаха естрадни, народни песни, оперна музика, но ние с брат ми казвахме: “За всекиго по нещо, а за нас нищо”, защото там нямаше Бийтълс или Ролинг Стоунс. Вие сте от друго поколение, но като че ли усещам у Вас притеснение, че ако се разчита на плурализъм в цялостното звучене, може да се стигне до там, една част от слушателите да казва: “За всекиго по нещо, а за нас нищо”. Затова предвиждате вечерни ток шоуа с представители на различни политически и други идеи. Моето опасение, може би Вие ще го споделите, е: така не се ли раздробява, фрагментира аудиторията на националното радио? Защото едно национално радио би трябвало да търси максимално широка аудитория и не случайно в закона е предвидено разнообразие на гледни точки, особено в предавания на политическа и икономическа тематика. А не парцелиране на радиовремето според интересите на конкретни сегменти в радиоаудиторията. Или Вие може би като потърпевш от едно действие, което беше предприето от ръководството срещу Вашето предаване, търсите възможност за изява на различни политически интереси, идеи в различни предавания и така да стигнете до плурализма. Това малко ми напомня реакцията на сегашния управителен съвет, когато на гърба на “Деконструкция” закачи “Конструкция”. Някак си ми се струва по-добре да има плурализъм в цялостното звучене, отколкото да даваме различни часове за различните идеи в програмната схема.

Петър Волгин: Благодаря, г-н Атанасов! Има резон в това, което казвате. Аз не случайно съм предвидил този модул да бъде единствено във вечерните часове, в рамките на един час. Т.е. останалите предавания, които познаваме от програма “Хоризонт” – “Преди всички”, “Хоризонт до обед”, “12+3”, “Нещо повече”, “Нощен блок”, те ще продължат да съществуват в този формат, в който си съществуват и ще продължат да изпълняват тази функция, да отразяват възможно най-много гледни точки. Там плурализмът ще присъства в цялостния си вид. Искам такъв тип предаване, защото те работят, говоря за вечерта, те работят именно за по-голямата разпознаваемост на радиото. Не просто ще отрязва нещо, то ще бъде именно ток шоу,

то ще бъде провокативно, със сигурност ще ви се увеличи кореспонденцията, защото ще ви пишат страшно много недоволни хора от това, което слушат – и от ляво и от дясно. Но във всеки случай ще се говори за тези неща. Много важно за радиото да се говори, т.е. да предизвиква интерес, ако искате да предизвиква шум. И е много важно това, което казахте по повод “Арабската пролет” и прогностичния характер. Да, тогава липсваше този прогностичен характер какво ще стане с тази “Арабска пролет”, между другото то липсваше не само по радиото, то липсваше във всички български медии и не само в българските, а и в световните. Всички се радваха – ето дойде демокрацията, ето дойде плурализъмът. Твърде скоро обаче се оказа, че е дошла “Ислямска държава”, мюсюлмански братя и всички останали. Ето, това имам предвид, когато казвам, че трябва да има в радиото много по-силна международна насоченост. Трябва да има много повече специалисти по арабска политика, по европейска политика, политика на САЩ. Когато това е налице, вероятността все пак да се опитаме да предвидим нещо такова ще се случи след някакво събитие, което ни изглежда много хубаво, а пък то да не се окаже толкова хубаво, е по-голяма. Затова са ни нужни тези хора.

Бетина Жотева: Моят въпрос е за сливането БНТ и БНР. Благодаря Ви за категоричната позиция в концепцията, прочетох я, но тъй като колегите не са запознати, моля. След това имам друг въпрос.

Петър Волгин: Аз категорично съм написал, че съм противник на тази идея – за сливането на БНТ и БНР и даже си бях наумил да ви помоля и вас да питате всеки един кандидат какво мисли. Но не просто да го питате, а даискате конкретен отговор и да не се съгласявате с отговори от типа: “Ще видим, нека да стане, пък да направим един анализ, пък да се консултираме със специалист.”, т.е. човекът, който става шеф на БНР, а и на БНТ, защото скоро ви предстои и такъв избор, ако той в момента няма представа или се страхува да изрази представата си, то, според мен, той няма място на този пост. Аз съм против, но, разбира се, някой може да е твърдо “за”. Ще е добре, тези хора, които застава тук, които да станат шефове на БНТ и БНР, да казват ясно „да” или „не” и съответно да коментират този си избор. Аз съм го аргументирал от гледна точка на това, че едно подобно сливане се прави с две единствени цели. Първо, да има повече пари за продуцентите и второ, да има по-голям контрол на политиците - това се цели с едно подобно сливане. Всякакви приказки за това - как щяла да бъде намалена администрацията и как ще бъде олекотена структурата, са приказки за наивници. В България сме доказали през всичките тези години, че когато започнем да намаляваме администрацията, тя всъщност започва да се увеличава. Защото се оказва, че тогава когато БНТ и БНР се обединят ще трябва да се направят много съгласувания на програмно, финансово, счетоводно равнище, съответно трябва да се назначат нови директори, нови специалисти, нови шефове, така че аз съм убеден, че ако стане това сливане, в крайна сметка ще се стигне до увеличаване на администрацията, а не до нейното намаляване. Всеки подобен опит в крайна сметка ще доведе до тоталното обезличаване на радиото, защото когато бюджетът вече е един, разбира се, че по-голямата част от бюджета ще отива за телевизията, защото тя е много по-енергоемката, много по-финансово изяждащата пари, там се правят шоупрограмите, риалитита, което е скъпо и тогава хората в този общ консорциум ще кажат “На вас в радиото не ви трябва, отивате там с едно микрофонче, включвате се, чудо голямо, не ви е необходимо това. Ние ще направим едно световно риалити, “Голямото четене”, за което ни трябва няколко милиона и съответно взимаме вашите милиони, защото на вас не ви трябва”. Така че това ще се случи с радиото, ако бъде реализирано това сливане. Аз съм против не само заради това, пак ви казвам, защото така контролът върху този консорциум ще бъде много по-силен, много по-лесно е да контролираш един човек или едно управително тяло, отколкото две. Не че няма случаи когато двете се контролират, но

все пак изисква повече усилия от страна на управляващите. Нека да им вгорчим малко живота, т.е. да се потрудят малко повече.

Бетина Жотева: Благодаря Ви! Другото, което искам да Ви попитам е: Удовлетворява ли Ви формулата за финансиране на радиото на час програма? Според Вас, как трябва да се промени, ако въобще трябва да се променя? Участието в Европрограми до каква степен би могло да помогне за допълнителното кофинансиране на радиото. Благодаря!

Петър Волгин: В момента да говорим изобщо за финансиране на радио, знаете то е общо около 45 мил. лв., аз смятам, че това не е малка сума, особено що се отнася от страна на държавния бюджет, смятам, че може да има значително увеличение от рекламни приходи. Има ограничения по закон, разбира се, но дори ние не изпълняваме в момента тази квота, има какво още да се желае. Там трябва да се положат много усилия да има повече пари от реклами и спонсорство, но това естествено може да стане, ако радиото е интересно. Ако някой реши да рекламира при теб, той ще реши, ако мястото, където рекламира е интересно, хората го слушат, иначе ако там има нещо, което никой не го слуша, то защо да рекламира. Смятам, че това, което казахте за европрограмите е много важно. И в момента влизат пари от различни програми, но те биха могли да бъдат много повече. Ако се засили тази дейност от страна на ръководството на медията, и в момента работят хора, които са много наясно с това - как се кандидатства за европейски програми, как се печелят тези пари, т.е. ако това бъде засилено още повече, разбира се, в радиото ще влязат още повече пари и това ще бъде добре за всички. Между другото, тук да кажа, че има една спекулация, че тези европейски пари отиват при няколко на брой точно определени хора. Аз съм за това, тези пари да отиват при колкото се може повече хора, т.е. колкото се може повече хора да работят за това, за да могат и съответно да получават тези пари. Това е важно и може да го направи. В радиото има хора с достатъчен капацитет, които могат да работят в тази посока.

София Владимирова: Благодаря Ви, г-н Волгин, за Вашето участие! Аз ще си позволя съвсем кратка лична история. Когато бях студентка, първи курс във Факултета по журналистика, имах възможност да бъда стажант-репортер в радио "Христо Ботев". Тогава Вие вече бяхте там и на мен ми беше много странно – винаги сам и винаги със слушалки в ушите. Тогава, като млад студент по журналистика си казах: "Колко трябва да обичаш работата си, за да слушаш радио и по времето, когато си там". Докато четях концепцията Ви, не спирах да се питам какво кара един човек, защото това е концепция написана със страст и сърце, ако Вие дадете Вашето разрешение, тя ще бъде качена на страницата на СЕМ и хората ще могат да я прочетат...

Петър Волгин: Разбира се!

София Владимирова: Какво кара един човек, който е призван да създава съдържание, да търси различни гледни точки, да търси мненията, да иска да стане администратор и да се занимава с правилници, анализи, да създава критерии? Размишлявах докато четях. Първият въпрос, който исках да Ви задам, впоследствие от предишното изслушване възникна още един, но аз ще задам този, който имах намерение и ще подхожда към другия. Справедливост за всички или правосъдие за всички?

Петър Волгин: И двете.

София Владимирова: Защо?

Мария Стоянова: И за кого? Щом е за всички, може би има за някого по-първи от всички и по-последни от тях.

Петър Волгин: Аз не случайно съм го написал, че трябва да има справедливост на всякакво ниво, включително за това, което хората правят. Като казвам справедливост нямам предвид само някой да бъде наказан, имам предвид и това, че все пак има хора, които работят достатъчно добре и те трябва да бъдат поощрявани да го правят. На тях

трябва да им се покаже, от страна на висшия мениджмънт, че наистина това, което правят и наистина дават всичко от себе си, го правят за институцията и трябва да бъдат възнаградени било финансово, било морално. Много е важно мениджмънтът да осъзнава, че хората, които работят са най-ценния му капитал. Най-ценният му капитал не е държавният бюджет, не е новата техника, най-ценният му капитал са хората, затова най-много инвестиции трябва да има в хората, най-много внимание трябва да се отделя на работата с хората. Това е тази справедливост, за която говоря, т.е. тези, които се раздават максимално, трябва и да получават максималното, тук нямам предвид само финансово, имам предвид като отношение от страна на ръководството. Защото в момента, аз съм убеден, че много от хората, които работят в радиото от всичките програми, те работят някак си въпреки това ръководство, а това е неприятно да работиш въпреки. Има известен дженк, разбира се, някои се зареждат от това, но много по-добре е да усещаш признателността, колегиалността от тези, които те ръководят. А не постоянно да си в сблъсък, не постоянно да пишеш обяснения, не постоянно да се караш с някого. Това изтощава много и няма смисъл от него. Затова аз си мисля, че основната характеристика на едно управление трябва да бъде грижата за хората. Това, което казахте за администратора, да, аз именно поради тази причина, която Вие изредихте, толкова време не съм се кандидатира за генерален директор, въпреки че от много години ме питат. Аз отговарям, че не искам, защото не искам да се занимавам с администрация, не мисля, че това е нещото, което трябва да правя. Защо го правя сега? Мисля, че го казах в началото. Радиото е в една точка, която е много опасна, т.е. сриването в пропастта е много силно и ако ние не направим нещо, то тогава след време това сриване ще стане окончателно. Няма да има възможност за изкачване нагоре, затова го правя, защото си мисля, аз, както и хората, с които работя, можем да изправим радиото на крака, затова пък си струва човек да жертва някои други неща. Така мисля.

София Владимирова: Кандидатът преди Вас изрази една позиция, която аз срещнах няколко пъти от различни хора споделяна и в интервюта, и на четири очи, той каза следното: “Кандидатът след мен, също е част от това управление.”, как бихте коментирали, като продуцент на програма.

Петър Волгин: Да, аз съм един от продуцентите на програма “Хоризонт”. Тук трябва да знаете, че може би от 2 години или малко по-малко, продуцентите на основните звена в програма “Хоризонт”, имам предвид на “Сутрешния блок”, на обедните и следобедните предавания, и на нощния блок не участваме в оперативното ръководство на програма “Хоризонт”. Такава беше волята на един от директорите, който беше избран от Радослав Янкулов, ние да не участваме в тези заседания, т.е. ние не участваме като оперативно ръководство при вземането на решение. Това, за което ние се грижим, до колкото е възможно, отрязъците, които ръководим да звучат добре, да бъдат все пак професионално направени. А вече що се отнася до по-висш мениджмънт, там не участваме, защото така беше решено.

София Владимирова: Последният ми въпрос е: Как бихте запазили себе си и хората, работещи в радиото от политическо влияние? Вие в концепцията си предлагате пакт за независимост, което е чудесна идея, но на практика няма правна стойност и Вие сам също сте го описали.

Петър Волгин: Да, това е символно. Аз предлагам, да кажа и за колегите, ако бъде избран за генерален директор да бъде подписан т.нар. Пакт за независимост с лидерите на основните политически сили, в който да се казва, че те няма да се намесват в работата на програмите на националното радио, няма да имат политически, икономически и каквито и да било други претенции. Т.е. ако някой се чувства засегнат, ако някой се чувства обиден, то той по законен път да получи правото си на отговор, но

такъв тип натиск от сорта на обаждания по телефона – свали онзи, назначи другия и т.н. няма да има. Да, пактът няма правна стойност, но все пак, ако подписът ти стои под него, ми се струва, че ще бъде доста неудобно да се опитваш да направиш нещо различно. Затова държа да има публичност на едно такова подписване. Да се види, че лидерите на основните политически сили се ангажират да не се намесват в работата на националното радио. През годините сме виждали много такива опити и затова си мисля, че едно такова символно действие носи своята стойност. Що се отнася за другото, да, разбира се, аз винаги съм бил, дори в работата си като продуцент, когато съм имал добра комуникация с по-висшестоящите, ако те да кажем, че са имали някакви претенции, например: “На мен този водещ не ми харесва, защо не го махнеш и не сложиш еди-кого си ...”, аз винаги съм казвал, че хората, които водят, съм ги избрал аз и съответно те ще бъдат там, докато аз съм тук. Ако на Вас не ви харесва някой водещ и не искате той да води, махнете ме мен и си сложете някой друг. Аз отговарям за хората си, стоя за тях и няма да допусна никой да им оказва натиск, да им оказва каквото и да било влияние или отвън да казва – сложи това предаване, махни другото, сложи този водещ, махни другия. По-скоро аз бих си подал оставката отколкото да махна някой човек когото, пак казвам, аз съм избрал и аз съм преценил, че той има достатъчно качества, за да работи тази работа.

София Владимирова: Вие сте работили с хора, които не Вие сте избрали?

Петър Волгин: Да, разбира се. Аз смятам, че всички тези хора, с които ще работя, пак казвам, ще ги оценявам по техния професионализъм, а не по политическите им идеи, не по философските им идеи, не по идеите им за развитие на изкуството, а по това как те си вършат работата. Пак казвам, за мен е изключително интересно да слушам и да наблюдавам хора, които мислят различно от мен, които правят предавания различни от моите, защото най-малко така аз се обогатявам. Това, което е моят интерес и моята слабост аз мога да го намеря, мога да го прочета, мога да го гледам, но пък това, което е различно ми е по-трудно да го открия, затова такива хора ми помагат да открия различните неща.

София Владимирова: Благодаря! Поздравления за хъса и любовта, които сте запазили към работата си.

Мария Стоянова: Г-н Волгин, аз много се борих със себе си заради честния и открит разговор за радиото, който започнахте. Много се боря със себе си дали да се фокусирам само върху Вашата концепция и визия за управлението на радиото и да оставя извън скобата това, което се случваше през цялата тази една година, за което въпреки, че ясно съм изразявала своята позиция през цялата тази една година, като част от този Съвет за електронни медии, аз чувствам своята вина. Въпреки, че не съм гласувала за Радослав Янкулов, подчертавам, аз чувствам своята вина. И си позволявам, знам колегите, това важи за всички Вас, беше един много труден период за вас. Виждам много от хората, които до ден днешен продължават да пускат “Let it be” в ефир, дори и тази сутрин. Не съм го обсъдила с колегите съветници, просто ми хрумна заради чувството за дълг, не към вас отделно, като журналисти, а към Българското национално радио, което го е имало преди вас, ще го има и след вас, надяваме се, си позволявам да ви кажа, че следващата седмица на 18 май сме поканили генералния директор, ако има възможност да подготви своя отчет по-рано от изтичащия отчетен период, защото той изтича на 30 май, да го представи в СЕМ. Казвам още веднъж, не съм го обсъдила тук с колегите, а и върху тях не пада товара за това, което се случи през тази една година и то в никакъв случай не се вписва в златните страници на СЕМ. Но сега започнахме този разговор. Вие го започнахте честно и аз Ви предлагам, колеги, ако вие сте съгласни, ако Вие, колеги, не възразявате да дойдете на този отчет, не за да се разправяме, не за да се караме, а за да довършим разговора за радиото, който започнахме сега, за да затворим

страницата, която отворихме, която беше отворена. Сега ще си позволя да се фокусирам само върху управленеца Петър Волгин. Единият ми въпрос е свързан именно с възможностите и начините, по които Вие виждате да управлявате вътре. Представете си, виждам Таня Валичкова пред мен, водещ на предаването “Дереволюция”, в това предаване тя застъпва само една единствена линия, тенденция, обаждат ѝ се слушатели, които тя нагрубява ...

Петър Волгин: Не мога да си представя Таня Величкова да направи такова нещо....

Мария Стоянова: Аз Ви моля, г-н Волгин, да си го представите. Други слушатели ги изслушва внимателно, срещу това поведение на водещата има възражение на самите слушатели, а и влизат в разрез с член от ЗРТ. СЕМ разговаря с вас като генерален директор и Ви обръща внимание, че има едно предаване, което прави впечатление на аудиторията, поляризира я и очаква от Вас да предприемете някакви мерки. Любопитна съм да разбера как Вие бихте постъпили в такава ситуация? Защото сам заявихте, че бихте застъпвали различни гледни точки в програмата.

Петър Волгин: Смятам, че най-нормалното нещо, което може да се направи в такава ситуация от страна на генералния директор, той е длъжен да направи, е да си говори с въпросния човек. Ако ти не си говориш с този човек, ако не го чуеш какво има предвид, ако не го чуеш какви са неговите възгледи, ако не чуеш каква е неговата позиция, то ти може да изпаднеш в една много неясна ситуация за това, което той прави. След като си изслушал този човек, след като сте говорили вече, ти ще имаш много по-добра представа за това, което може да бъде направено. Ако Таня Величкова води въпросното предаване, ако то е да кажем предаването “Преди всички”, което се излъчва всеки ден, то тогава до Таня Величкова ще има други водещи, които пък ще застъпват други позиции. За мен това не би било проблем, че Таня би изразявала някаква определена позиция, че тя би имала ясно изразено становище по въпросите. Разбира се, ако нагрубява слушателите, аз ще я помоля да не го прави. Както г-н Атанасов ми е казал, че аз понякога нагрубявам слушателите и да не го правя, мисля, че напоследък не ги нагрубявам. Аз също съм правил грешки, разбира се, за които съм се извинявал, включително и в ефир, защото никой от нас не е безгрешен и трябва да можеш както да защитаваш позициите си, така и да признаеш когато си неправ и да се опиташ този дефицит да го преодолееш. Така че ще работя за това да има повече хора като Таня - с техни позиции, с техни възгледи, с ясно изразена талантлива позиция за това, което става. И мисля, че от това националното радио само би спечелило, ако има личности. Не случайно обърнах внимание на персонализацията, защото когато има личности има и слушаемост. Хората слушат. Ръш Лимбо е най-слушаният водещ. Това са хора силно поляризирани. С тях може много да спориш, да не ги понасяш, може да си влюбен в тях, обаче ги слушаш. Така че за мен това е по-ценно, отколкото да имаш един сив поток, един тип конферансиета, просто стойки на микрофон, които обявяват „сега ще чуем г-н Борисов, а сега г-н Калфин, а сега Първанов” и след това ще каже: “Ето плурализма, аз съм чист и така ще си изкарам до пенсия”. Сигурно така ще си изкараш до пенсия без проблем, обаче радиото на какво ще прилича? Ще прилича на една сводка със скучни неща. БНР не трябва да звучи скучно, БНР трябва да звучи интересно.

Мария Стоянова: Г-н Волгин, така се случи в България, и сега е моментът да кажа, че ние всъщност като СЕМ, надзорен орган на аудиовизуалните медийни услуги, регулираме един доста деформиран сектор. Единият ми аргумент в подкрепа на това мое твърдение е фактът, че в България, за разлика от други държави, сутрешният пояс, който по-принцип е доминиран от радиото, беше иззет от телевизиите. Сутрин радио вече не се слуша традиционно, освен ако не пътуваш в колата си до работа. Вечер радио не се слуша, по обясними причини. Остава евентуално в следобедните часове,

където също по обясними причини не се слуша. Ако видим рейтингите, сме свидетели на ситуация, за първи път от доста време, когато едно форматно музикално радио изпреварва политематичната програма на Българското национално радио. Това са задачи, които не могат да се решат много бързо, особено в един тригодишен мандат, но бих се радвала, ако споделите Вашата визия – какви стъпки са необходими, за да се върне публиката, особено в сутрешния слот. А и защо не да се съживи вечерната линия? Вие вече казахте за вечерното ток шоу. Споменахте и младежка аудитория, която се нуждае от по-друг подход, по-адекватен към технологичните условия, в които се намираме. Разбира се, не говорим само за “Хоризонт”, говорим за цялото Българско национално радио.

Петър Волгин: Факт е че телевизиите от дълги години правят това, което радиото правеше преди – канят политици и обсъждат политически въпроси и съвсем естествено е хората да си цъкнат канала на телевизора, защото там освен да ги слушаш, можеш и да ги видиш. Заставаш пред телевизора и си казваш: “Я да го видя този с каква вратовръзка е, дали се е изкъпал и т. н.”, да по - интересно е по телевизията. Да не говорим за конкуренцията от страна на десетките други радиостанции, защото конкуренцията с телевизията няма как да бъде спечелена. Телевизията е телевизия, то просто по дефолт е заложено, че тя ще има по-голяма аудитория отколкото радиото, но това не значи, че радиото не може да звучи добре и да предизвиква хората. Нашият проблем не е, че телевизията ни е отмъкнала аудиторията като кани нашите гости, които традиционно включваме. Нашият проблем е, че ние не го правим достатъчно интересно, ние не го правим достатъчно атрактивно, ние не го правим, казвам ние, защото и аз съм в това число, ние не го правим така, че да предизвикаме вниманието на аудиторията. Действително има, аз от личен опит го знам, че във време, което се смята за тотално убито за радиото, ако ти направиш нещо интересно, то ще се слуша. Дори във вечерните часове да го направиш, където се смята, че всички гледат само телевизия – филми, риалити и т.н., ако ти направиш нещо интересно със сигурност ще се слуша много повече, отколкото, ако ти кажеш: “Ми какво да правим, това е прайм таймът техния, ние нищо не може да имаме”, т.е. не трябва да се подхожда примиренчески и да се казва: “Ами да, те по презумпция ще са много по-гледаеми, ще си имат и по-голяма аудитория”. Затова казвам, че най-важното нещо са хората. Ако ти намериш интересни хора, ако ти намериш хора, които да правят интересна програма, провокативна програма, тогава ще те слушат, ще те псуват сигурно хора, но ще те слушат и ще предпочетат да слушат един провокативен радиоводещ, отколкото да гледат поредното тъпо риалити. Може би не повечето ще го направят, но ще го направят по-голяма част, отколкото го правят сега. Когато има нещо, което си върви там и трябва да запълни програмната схема, ще сложим нещо там. Затова смятам, че бъдещият мениджмънт на БНР трябва да работи за това. Без хора, които могат да правят интересна програма, ние сме обречени. Без хора, които могат да правят атрактивна програма и провокативна програма, пак сме обречени. Това е единственият начин, по който можем да си върнем аудиторията. Само така ние можем да накараме хората да ни слушат, да повярват, че там има живец, а не работят един личности, които просто искат да си довършат трудовия стаж и да докарат до пенсия. Това е основата, на която трябва да стъпи един мениджмънт, да намери важните хора, интересните хора.

Мария Стоянова: Говорите за кореспондентските пунктове, естествено това е нещо, което го смятам за жалко, че бяха закрити на толкова много места, но Вие говорите, че бихте открили, сега съм любопитна да кажете къде смятате, според Вас, в кои столици липсват? Защото ставаше дума, че парите не са малко за БНР, че те могат да бъдат разпределени, че парите не са проблем за издържането на един кореспондентски пункт

в чужбина. Ще Ви бъда благодарна, ако кажете вижданията си - къде смятате, че кореспондентската мрежа трябва да бъде разширена?

Петър Волгин: Задължително трябва да има кореспондент в САЩ, защото това е световният хегемон, т.е. там се случват нещата, които се случват в света, там са измислени. Немислимо е да няма в САЩ кореспондент. Да, ние сега имаме един прекрасен човек, който работи за нас – Младен Петков, но мисля, че трябва това да бъде поставено на абсолютно официална основа, т.е. човек, който само това ще прави и пак казвам, това е най-голямата страна в света, там се случва всичко важно, интересно и там трябва да има задължително кореспондентски пункт. И тогава със сигурност ще бъдат много по-разнообразни и много по-ценни нещата, които ще идват от там. Те разбира се, ще бъдат свързани и с всякакви други неща, които стават и на други места по света.

Мария Стоянова: Вашингтон?

Петър Волгин: Задължително, вече за по-нататък трябва да се мисли, защото трябва да се види с какъв бюджет се разполага, как той ще бъде разпределен, но си мисля, че просто е задължително да има кореспондентски пункт във Вашингтон.

Мария Стоянова: Много Ви благодаря за отговорите Ви до тук. Пристъпваме към една много интересна част, в която, знаете, по регламент Вашите колеги от Българското национално радио, а както и присъстващите в залата, имат възможност също да Ви зададат въпроси, но се налага да направя уточнението, че те трябва да са свързани с програмната политика, с програмната схема, с дейността на Българското национално радио и с визията на кандидата. Ограничението във времето ни е 30 мин., т.е. до 30 мин. ще имате възможност да зададете своите въпроси на г-н Волгин. Виждам, че г-н Райчев вече се е подготвил, заповядайте.

Александър Райчев: Благодаря, г-жо Председател. Г-н Волгин, три неща ми направиха впечатление и бих искал да внесем яснота, за да няма притеснения в някои от хората. Какво се случва с колегите, които не са с достатъчно изявен персоналитет? Защото наблегнахте на персоналитета и на неговата изява. Разбрах, че сте слушали програма “Христо Ботев”. Нужна ли е операция в определена посока и какво Ви направи най-силно впечатление? Третият ми въпрос, понеже до момента не стана дума за регионалните радиостанции, Вашето мнение за това и не се ли чувстват отделени от БНР?

Мария Стоянова: От структурата на „Драган Цанков”, имате предвид?

Александър Райчев: Да.

Петър Волгин: Да, така е. Мисля, че това е едно от най-големите богатства на националното радио и това, което трябва да се направи в регионалните радиостанции е това, което важи за всички програми. Т.е. това трябва да са хора, които чувстват, че ги ценят, да чувстват, че техният труд е оценяван и признаван. Аз мисля, че тяхната работа трябва да намира много по-голямо място например, да кажем в програма “Хоризонт”. Трябва да е много по-застъпена тема. Хората от регионалните радиостанции трябва да доставят много повече репортажи, коментари, интервюта от това, което се случва при тях, защото там със сигурност се случват интересни неща. Но със сигурност ние няма как да ги знаем тук, ако те не ни ги кажат. Трябва да има много по-голямо включване на хората от регионалните радиостанции в програмите “Хоризонт”, “Христо Ботев”, така че в тази посока трябва да се работи. По въпроса за програма “Христо Ботев”. Според мен това е страхотна програма и тя трябва да се развива именно в тази посока, в която е сега. Това трябва да е програмата за култура, програмата за изкуства, образование. Няма смисъл от нея да се опитваме да направим някаква политическа програма, защото имаше такива опити през годините. Казвам го, защото например в програма “Хоризонт” се говори само за политика, няма смисъл да

имаш още една такава програма, т.е. ти трябва да си насочиш усилията в сферата на културата, най-общо казано, да стигне до максимален брой хора. Това е много трудна задача и е много по-трудна, отколкото да говориш за политика. Знаете - от политика всички разбират и всички имат мнение и е много лесно да се смята, че може да се говори затова. Когато говоря за персонализация, аз съм пределно наясно, че не могат всички хора да бъдат Брат Пит, или Анджелина Джоли, или да бъдат звезди. А и не всички хора искат, защо да ги караме на сила да бъдат нещо, което не искат? Някои имат това желание, други нямат. Въпросът е тези, които имат това желание, да имат възможността да го направят. А тези, които нямат това желание, да се чувстват добре в работата, която са избрали. Има хора, които обичат да работят зад кадър, има хора, които не държат тяхното мнение, тяхното име да се чува непрекъснато, така че това не означава, че на тези хора не трябва да се осигурят достатъчно добри условия за работа, т.е. те също да се чувстват оценени, а не да остават с усещането, че им 3-ма, 4-ма звезди, към които всичко е насочено и само те обират плодовете от всичко най-хубаво, а на останалите да се гледа с лошо око. Това са различни психологически типове, всички трябва да бъдат уважавани, на всички тях трябва да се гледа, като на равнопоставени хора.

Венета Гавраилова – програма “Христо Ботев”: Благодаря за хубавата оценка на нашата програма! Вие казахте, че това е клише, че това е втората програма, с ниско качество и т.н. Как ще разбиете това клише? Как смятате да привлечете качествени хора в една програма за образование и култура, където в момента заплатите на колегите са 600-700 лв.? Ако мислите, че тя трябва да бъде по-атраaktivна, както казахте, и изобщо радиото да стане по-атраaktivно: как това звучи за една културна и образователна програма? В каква посока, според вас, трябва да са промените?

Петър Волгин: Много е трудно да се привличат хора, когато заплатите са ниски. Заплатите трябва да станат по-високи, иначе няма как да се случи. Това е единият задължителен момент. Като казвам, че трябва да се привличат хора, нещо което много често съм наблюдавал е, че ако се привличат нови хора, това са приятелите на новото ръководство. Не че сред приятелите няма талантиливи, сигурно има, но като че ли това е основният критерий. Т.е. основният критерий не трябва да бъде приятелите, а трябва да бъдат наистина талантиливи лица. Това може да стане и става с пари, защото от това няма как да избягаме, а това може да става също и трябва да става с това, че тези хора виждат, че ги цениш. Т.е., когато те виждат твоето добро отношение, твоето желание да мислите в една посока, че им осигуряваш достатъчно добро поле за изява, те ще предпочетат да взимат 200 лв. по-малко или 30 лв. по-малко, но все пак да работят в една много по-хубава среда, отколкото някъде където ще взимат 200 лв. повече, но ще работят в едно изключително лошо пространство. Атраaktivността може да се направи. За култура и изкуство не е задължително да се говори скучно, даже напротив, може да се говори много интересно и вие го правите, в програма “Христо Ботев” го правите. Затова казах, че сега, когато слушам по-целенасочено, слушам с голям интерес, защото аз виждам едни хора, които си знаят работата, които знаят страшно много, които имат потенциал и затова ме е яд на тези клишета, за които говорихме. Разбира се, може да се говори с много по-голяма страст, може да се говори за неща, които не са в културния менстрийм, които присъстват и са интересни експерименти, като някакъв опит артистичен, актуален. Например, едва ли някой не би му било интересно да слуша за филмите на Пазолини.

Венета Гавраилова – програма “Христо Ботев”: Въпросът ми беше: мислите ли, че трябва жанрово да се промени, измести музиката и съдържанието на програмата?

Петър Волгин: Мисля, че съдържанието в момента е добро. Ако трябва нещо да променяме, то първо трябва да променим малко стила. Да бъде една идея по-интересен,

по-атраактивен, една идея по-провокативен, това трябва да правим. Ако това направим, аз съм сигурен, че ще имаме резултат и пак казвам, може на главите си да застанем, да направим невъзможни неща, но ако за това не се разберем, то все едно нищо не сме направили. Ако нямаме разгласа, ако нямаме пиар, ако нямаме действително много по-активна работа в тази посока, сами да рекламираме продуктите, които правим действително сме обречени в тази тотална конкуренция, която властва на медийния пазара.

Таня Величкова: Два въпроса имам. Първият е свързан с това, че Вие споделяхте през цялото време каузата на протеста в БНР, както добре знаят всички тук, това не беше кауза, зад която застана цялото радио, т.е. радиото беше разделено. В този смисъл хората, които не споделяха каузата на протеста, имат ли от какво да се притесняват, ако Вие бъдете избран за генерален директор? Вторият ми въпрос е свързан с една позиция, която беше на протестиращите, изпратихме до членовете на СЕМ, с която надявам се сте се запознали, там ние предлагаме и настояваме избора за генерален директор, който и да е той, да поеме конкретни ангажименти за излизане от сегашната криза, които да бъдат вписани в договор за управление така, че да има контрол върху това, как те се изпълняват. Бихте ли приели такова нещо да бъде вписано във Вашия договор за управление? Ако да, имате ли идея какви може да са тези конкретни ангажименти?

Петър Волгин: Всъщност аз с това започнах, че най-лошото, което се случи в радиото в резултат на настоящия мениджмънт, беше разделянето на хората. Това, че се позволи едни хора да застанат срещу други. Т.е. хора, които до този момент дори да не са се обичали, все пак са работили нормално заедно и са правили, смея да твърдя, един много добър продукт. Те в един момент престанаха да си говорят, да не кажа, че дори се обиждаха един друг. Това е нещото, което трябва да бъде променено и заради това аз ще направя всичко възможно то да бъде променено. Никой не бива да се притеснява за това каква позиция е заемал. За мен няма никакво значение дали е харесвал Радослав Янкулов или не го е харесвал. Аз не оценявам хората по това. Аз оценявам хората по работата, която вършат. Ако хората си вършат работата достатъчно професионално, без значение дали са журналисти, звукорежисьори, музикални редактори и т.н., то никой не бива да се притеснява за това дали е подкрепил протеста или не, дали е бил срещу или не е бил. Единственият критерий, по който те ще бъдат оценявани няма да бъде това, няма да бъдат политическите, идеологическите и всякакви други техни пристрастия, а единственият критерий ще бъде начинът, по който си вършат работата. Бих приел, разбира се, всяко нещо, което идва от хората, които работят в радиото да бъде част от управленския договор за БНР, ако естествено става дума за разумни предложения, ако става дума за предложения, които звучат логично и смислено. Това може да стане най-добре в диалог. И тук не говоря само за хората, които протестираме, сигурно има и други групи от хора, с които също трябва да бъде разговаряно. Техните позиции и мнения също трябва да бъдат чути. Сигурен съм, че и те имат разумни предложения за това, какво трябва да се прави в радиото от тук нататък. Аз смятам, че откритостта е най-важното, към което трябва да се стреми един мениджмънт. Това, което ще направя, ако стана генерален директор, е задължението всички решения и всички дискусии, на всички нива управленски, да бъдат стенографирани или просто да бъдат записвани и да бъдат достъпни в системата на радиото. Всички ще знаят какво се говори на заседания на управителния съвет, какво се говори на заседания на програма “Хоризонт”, програма “Христо Ботев” и всички останали дирекции. Няма да има нищо скрито, всичко ще бъде ясно и ако някой има някакви запитвания, някакви неясноти, той няма да разчита на слухове и клюки, както сега се случва, а просто ще има възможност да чуе и всеки ще може да разбере какво са говорили за него. Между другото, това преди години беше факт в “Хоризонт”. Тогавашното ръководство и настоящото реши, че от това няма

нужда и го прекрати. Не знам защо, може би защото така е по-демократично. Между другото един от кандидатите за генерален директор може да го попитате за това, когато дойде, защо беше прекратена тази практика. Обяснението беше: “Ние често говорим за банални неща, не интересни – кога да тръгне колата, кога да се прибере. На кой му е интересно да слуша?”. Ами остави хората да решат, на хората, ако не им е интересно да го слушат, те няма да го слушат. Може на някой точно това да му е интересно. Нали това е демокрацията? Ти му предостави възможност, а пък вече той ще реши дали да се възползва от нея или не. Така, че всяко едно решение ще бъде достъпно, ще бъде ясно, ще има максимална прозрачност и максимална откритост, както между другото ще бъде и всяко едно финансово решение. То и сега е така, на теория, има ги всички разходи на радиото, те се публикуват на сайта. Само че, за да ги разбереш трябва да имаш две или три докторантури по финанси, счетоводство и всякакви други. Аз смятам, че вместо генералният директор да води “Часът на директора”, по-добре в неговата лична страница във фейсбук да присъстват всички разходи ежемесечно. Това е задължително за една национална медия, която, пак казвам, се издържа от парите на всички български граждани. Те трябва да знаят за какво се харчат техните пари – дали се харчат за поредната ограда, която трябва да се боядиса или все пак се харчат, за да бъде направен курс по компютърна грамотност на служителите. За мен финансовата прозрачност е изключително важна и се надявам тя да бъде такава.

Паола Хюсеин: Националното радио в момента, не знам дали поради ситуацията в България, каква е точно, но сам забелязвате, че то на практика няма конкуренция на другите радиа. Дори “Дарик”, което беше политематично, започна да излъчва много по-малко новини и актуални предавания публицистични. В същото време обаче слушаемостта на националното радио спада. Не знам дали е само заради това, че аудиторията е застаряваща и т.н. Имате ли идея радиото да навлезе по-агресивно в интернет, т.е. младите хора да слушат радио, дори някак си ми се струва нелогично да разчитаме само на радиостанциите в колата?

Петър Волгин: Не е съвсем вярно, че БНР няма конкуренция, защото има радиостанции, които се занимават с новини и публицистика, сега се сещам за “Фокус”, “К2”, това са радиостанции, които правят това, което и ние правим. “Дарик” също го прави, макар да не е в такава степен, каквато беше в самото начало. Освен това, всяка една радиостанция е наша конкуренция, защото нищо, че не излъчват новини, но те излъчват други неща, с които ние се конкурираме. Това, което казахте, разбира се, аз още в началото казах, че ако те няма в интернет, все едно те няма в целия свят, т.е., ако радиото не положи страшно много усилия да присъства много силно и във Фейсбук, и в Туитър, и изобщо във всякакви социални мрежи, то е обречено на все по-спадваща аудитория. Аз не случайно казах, че радио като “Бинар” е бъдещето. Аз смятам, че такъв тип програми трябва да се развиват. Ние много сме спорили с мои приятели и колеги, това е бъдещето, това трябва да развиваме, ако искаме едно съвременно радио. Смятам, че натам трябва да бъдат насочени изключително много усилия от страна на бъдещото ръководство. Аз четох това изследване, което беше направено, последното за рейтингите, аз съм го цитирал и в моята концепция, там има стряскащи неща за радиото – колко сме назад, колко сме зле в интернет пространството. Това трябва да бъде основна мисъл на всеки и бих го пожелал, който и да стане генерален директор нека да работи върху това. То може да не е жизненоважно в следващите два или три месеца, или година, но след три или пет години ще бъде жизнено важно, а ние вече ще сме изпуснали влака и ще “махаме с уши на гарата.”

Мария Стоянова: Колеги, аз много се извинявам, но времето, което беше предвидено по регламент за задаване на въпроси изтече и затова се налага да благодарим на г-н Волгин за този разговор. Радвам се, че поехте протегнатата ръка за този искрен разговор

за радиото. Г-жа Величкова се обърна с апел към СЕМ. Наясно сме, че новите колеги, които дойдоха само преди две седмици, не носят бремето на тази една година, която мина. Тя беше много тежка за вас, но повярвайте ми, тя беше тежка и за мен в лично качество. Сега заемам една позиция, в която по-естествен път мога да кажа повече от това, което можах да направя през тази година, която мина. Аз си давам ясна сметка, че още веднъж, да кажа, че ние сме ви длъжници, не само на тези, които протестираха, но и на онези, които не протестираха, и на онези, които бяха срещу тези, които протестираха, и на онези, които подписваха с имената си подписки, и на онези, които не подписваха с имената си подписки, и на онези, които брояха имената и ги сверяваха. Защото това беше ненормална атмосфера цяла една година, и защото знам какво означава да седнеш пред микрофона и отсреща в кабинката да стои човек, с когото трябва да работиш, а не си вярвате. Заради този дълг, аз вярвам, тъй като знам позицията на г-н Атанасов по този въпрос, аз вярвам, че колегите няма да възразят, а и не случайно това, което се случи в предишния състав, направихме конкурсните правила така, че максимално да дадем възможност на вас, журналистите в Българското национално радио да участвате активно в тази процедура. Въпреки че до преди тази криза си мислех, като човек, който е бил служител, че не случайно се избира ръководство, за да може това ръководство да си носи цялата отговорност, да си носи цялата тежест на това, че е избрано и призвано да ръководи. Сега си давам ясна сметка, че когато ръководството загуби почва под краката си и връзка със служителите си се стига до това, което преживяхме. Затова аз ви обещавам първо, че държим този тесен диалог и че ще се опитаме максимално, според правомощията ни, според това, което ни позволява ЗРТ, да удовлетворим вашите очаквания, така че да се стигне наистина до едно адекватно управление на Българското национално радио. Обръщам се и към Вас, защото Вие не сте тук само в качеството си на кандидат и Вие не пожелахте да избягате от битността си, позволете ми да кажа и служител в момента. Благодаря ви на всички вас, които дойдохте тук сега, защото той беше по-специален от всички останали, които предстоят да представят своите концепции, по обясними причини. Благодаря ви за ангажираността и с това изслушването на втория кандидат в конкурса за генерален директор на Българското национално радио приключи.

Изслушване на кандидата Георги Василски.

Мария Стоянова: Здравейте колеги, продължаваме изслушването на кандидатите в конкурса за генерален директор на Българското национално радио. Сега е ред на г-н Георги Василски. Имате 20 минути, за да ни запознаете с Вашата визия за управление.

Георги Василски: Уважаема г-жо председател, уважаеми членове на Съвета за електронни медии, колеги. Уводът, който виждате пред вас, е моята представа за значението и смисъла за съществуването на БНР като национална обществена институция. Освен мултимедиен комплекс за подготовка, реализация и разпространение на продукция, то е и национално – културна институция с голямо значение. Това, според мен, е най-големият продуцент на българска музика, радио драматургия, образователен информатик. Тя е и национално легитимен представител на България в няколко международни организации. Кадрова матрица за професията радио журналист. Знаете, че в последно време в БНР настъпиха процеси, които смятам, че са в ущърб, и на обществото, и на хората които работят там. Създаде се атмосфера на дефицит в доверието, наруши се комуникацията вътре. Принизих се и контролът при спазване на технологичните изисквания и програмни характеристики, непоследователност в конкретизацията при оценката на журналистическия труд. Всички сме или участници, или преки свидетели в тези процеси. Смятам, че

аудиторията е много чувствителна към това, което се случи там. Това намалява и степента на доверие, която, както си спомняте добре, беше много висока сред обществото. Това задължава и служители, и ръководители, бъдещи и сегашни, да работим заедно за излизане не толкова от тази кризисна ситуация, а за налагане на добрите критерий, на добрия тон като комуникация. Смятам, че БНР е обществена медия не само поради законодателната си определеност, а това се определя от продукцията, която се създава, от много висококачествен и можещ състав. Задачата на бъдещото управление, а и на работещите там, е да се запази високия социологически рейтинг, който спадна с последните събития. Ключовата дума е доизграждане и надграждане на създаденото. В никакъв случай не в количествен състав, защото хората, които работят там, могат в този състав да постигнат много повече, като им се даде възможност. Трябва да се изчистят програмните профили. Смятам, че имаме проблеми в това отношение. Някои конкретни отрязъци, едва ли не си приличат, което обезсмисля многопрофилността и програмността на БНР. Мултиплициране на стойностни проекти и кадрови възможности, това е много важно. Много често една продукция, правена от една програма, независимо национална или регионална, остава само там. Но тя може да намери нов адресат, да бъде преформатирана. Не е необходимо с повече ресурс да се прави нещо, което вече е направено. Важен момент за мен е подобряване на езиковата култура на колегите, не толкова че тя е на ниско ниво, но ние трябва да бъдем еталон, да създадем такава езикова обстановка и атмосфера и на продукцията, и на слушаемост, която да бъде не само пример за други медии, а езикова среда за аудиторията. Реорганизация на управленската структура и намаляване на присъщите разходи, това го прави всяко ръководство. Активизиране на концертно издателска и продуцентска дейност. Стъпвам върху базата, че ние имаме, може би, най-добрите музикални състави. Много добра драматургична продукция, която смятам че е подценена. Радиото има повече възможности и много повече кадрова база за това нещо. Внедряване на най-новите постижения в областта на информационните и цифрови технологии. Смятам, че това е задължение, а не само решение на определено ръководство - национално покритие с качествен сигнал. Знаете какво е състоянието в страната - на много места сигналът не е добър, на много места е не добре синхронизиран. Доизграждане на така наречените, регионални радио станции. За мен те са третата, ако приемем, че „Хоризонт” е първата, „Христо Ботев” втората, смятам че с още една със съкратен обхват и обем на работа ще се изгради в национален мащаб, и като слушаемост, и като покритие, и като иновативност и тематичност в цялата страна. Организация и управление на редакционната структура - оптимизиране независимо от волята или желанието, точно дефиниране на правата и отговорностите в нея, това е размиване и повечето отговорности водят понякога до управленски хаос. Важна е отговорността на експертното мнение. Вътрешно - организационна управленска комуникация. От това страда почти всяка организация. Ще се опитам в самата структура да покажа моята представа за подобряването на тези взаимоотношения. Липсата на комуникация води до предизвикани ненужни конфликти, което се отразява върху продукцията и качеството. Организация и управление. Опитал съм се максимално да го опростя. Управителен съвет, това е определено законодателно. Обществен съвет, трябва да бъде коректив и да се приеме като меродавна аудитория на нещата, които се излъчват, като продукция в радиото, а не като процеси. Обществен съвет съществува и сега. Той трябва да бъде по активен. Поне два пъти годишно да дава свои виждания към цялата радио група. Програмният съвет, за мен е един консултативен и координационен орган в самото национално радио. Изхождайки от това, че ние сме многопрограмна организация и структура, програмите трябва да бъдат и самостоятелни органи във взимането на своите решения, а да не им се налагат

решения отгоре. Тези решения трябва да бъдат взимани след социологически изследвания, но с най-активното участие на журналистическия състав. Опитал съм се фигуративно, в никакъв случай административно, да форматирам БНР в пет блока. Информационен програмен блок, в който влизат националните програми. Този блок няма определен началник. Той е координаторът. След това има общофункционален блок, това са звена, подчинени на генералния директор. Технологичен блок, който се занимава с технология, развитие, реализация и ефирно покритие. Икономически блок, който се управлява от изпълнителен директор и главен секретар. Защо съм се опитал да форматирам тези блокове? Много често проблеми се появяват в определена част на радиото. Безсмислено е да се хабят ресурси и усилия от другите звена за решаване на този проблем, след като той може да бъде решен с участието на УС, генерален директор. По този начин, част от проблемите да не стават общоведомствени. По този начин ще се стъпва към развитие на тази институция, а не към вътрешно решими или нерешими, някой път измислени проблеми. Приоритетите и намеренията са многопрограменост. Альтернативна възможност и на журналистите, най-вече на участниците в създаването на радиопродукта, на събеседниците да имат правото всеки според спецификата на своето участие и на мнение, а ако може и на решение. Мултиплициране на продукцията. Продукция на едно звено, на една структура да бъде използвана като радиопродукт и на други места. Важни са правилата и технологическите изисквания при подготовката и реализацията на предавания. Ако тези правила са строго определени и се спазват още при самото планиране, голяма част от проблемите, които после самата медия налага, ако щете и като липса на различни гледни точки и в медийното пространство, и в аудиторията ще бъдат избегнати още на ниво подготовка. Иновативност, това е задължително за цялата програма. Продължавам да твърдя, че езиковата култура е много важна за нас, защото сме национална медия. Активна обратна връзка. Общуване със слушатели, институции, които са били участници или са засегнати от наши предавания или разследвания. Търсене развитието на този проблем, който сме го поставили като медиен проблем и сме го развили като решаване на обществен проблем. Програмните намерения в „Хоризонт” - трябва да се задълбочи проследяването на новината, посредством повече информационни жанрове и системен анализ на събитието, не само отразяването му. Самото радио има много богат звуков архивен фонд, има възможност за многостранност и поглед в географски аспект. Ние имаме голяма креспондентска мреж, която може да доразвие и обогати един проблем, за да не бъде елементарно решаван. Задължително различни гледни точки по събитията, неприсъщо е на обществена медия това да го няма. Подготовка и реализация, много често рутината и търсене на различността при създаването на едно предаване, особено в блоковете предавания и предавания, при които има журналистически разследвания. Смятам, че по-голямото присъствие на икономическа проблематика донякъде би политизирало ефира. Търсим само политически аспект на нещо, което се случва. Програма „Христо Ботев”, тя трябва да запази уникалния си културно - образователен характер. Може би с повече акцент на детски и младежки предавания. По този начин ние ще се опитаме да създадем и възпитаем следващата аудитория. Тази аудитория, която ще бъде нашия потребител по нататък. Нашите предавания трябва да бъдат насочени към възпитаването на тези хора, трябва да се търси нещо положително, хората трябва да знаят, че в България се създава нещо, че ние помагаме в това и бъдещето е в младите хора, които трябва да са съпричастни още от тази възраст. Културни и литературни конкурси. Програма „Христо Ботев” най-общо казано и в момента извършва такава дейност. Тя е подценена, защото при нас е концентриран културният и интелектуален елит на страната, като събеседници. Самата програма може да иницира тези процеси.

„Радио България“ трябва да продължи взаимоотношенията си с институциите. Районните радиостанции, те са културни институции по места. Програма „Бинар“ трябва да бъде място за младежи, това е нелинейното слушане. Интернет порталът да се развие, като информационна агенция, защото има потенциала за това нещо. Финансирането е решено законодателно. Искам да завърша за управлението на БНР, необходим е не само управленски потенциал, а умение за създаване и работа в екип. Трябва управленски състав, запознат със сегашните детайли, със сложната система на БНР и има доверие в колегите си, и не би погледнал на медията като удобен пристан за лични амбиции или реализиране на определени корпоративни интереси. Благодаря ви!

Мария Стоянова: Много Ви благодаря за Вашето изложение. Колеги, имате думата за въпроси.

Иво Атанасов: С г-н Василски сме от много дълго време в тази сфера, макар от различни страни не само на микрофона, а и на закона. На мен ми се е случвало да го пиша, а сега и да осъществявам надзор, а той да изпълнява обществената функция и всички други задачи, които има БНР. Познавам го в немалка степен, и признавам неговите качества и като журналист зад микрофона, и като ръководител в БНР. Тази школовка си личи и от концепцията, включително и от обръщането към въпроси, които често и неправилно смятаме за маловажни, като езиковата култура, като високите езикови критерии. Не е приятно да чуваш от ефира на националното радио да се казва: „Бихте ли могъл?“ вместо „Бихте ли могли?“ и т.н. Виждам стремеж, показан и в концепцията, за надграждане, както Вие се изразявате. Не само да се опрете на богатия си опит, но да вървите нататък, накъдето върви светът, технологиите. Имам предвид Вашите идеи по отношение на цифровизацията и активното присъствие на БНР в интернет. Всичко това, поне за мен, заслужава внимание. Бих оформил като въпрос една Вашата идея, че би могло да се смени финансирането на БНР, като вместо досегашния механичен норматив на час програма се премине към програмно бюджетиране. Това е и една възможност Вие да доразвиете идеите си по отношение на финансирането, тъй като не Ви стигна времето.

Георги Василски: Благодаря Ви. Смятам, че финансирането в момента е смесено. Ние имаме възможност да ползваме собствени приходи за развитието на програмата и естествено бюджетната субсидия. В световната или европейска практика субсидията е целева бюджетна, другата е чрез такси. В момента ние се опитваме да докажем какви часове програма произвежда самото радио и се опитваме цената на тази програма да бъде защитена в разговори с Министерство на финансите. Ако ние започнем обратно, но това не е във възможностите и нормативите на самото БНР да се направи в рамките на един мандат, да се конкретизират целите, думата програма разбирам на ръководните екипи на радиото. За тези 3 години ние имаме програма, какво да изграждаме. Това беше заложено в изложението ми. При това положение ние казваме, за това нещо на нас са ни необходими тези средства. Господа, ако приемате тази наша програма, вие бюджетирате идеите на този екип за този период. В момента това не може да се случи. Поставям го като начало за разговор, то трябва да бъде решено по законодателен път. Радиото и телевизията могат да бъдат само инициатор на дебат, но не и реализатор. Групата, която поема отговорността и желанието и куража си да управлява определена структура трябва да излезе с визия. Това трябва да залегне в разговорите с Министерство на финансите, а не да обясняваме всяка година колко часа продукция правим, как ще я правим, не може да има уеднаквяване на програма.

Мария Стоянова: Благодаря Ви, г-н Василски. Заповядайте колеги.

Бетана Жотева: Във Вашата концепция казвате, че трябва чувствително намаляване на управленския персонал, а сега споделихте с нас, че във вида, в който са Вашите колеги, начинът по които са разпределени, можете да изисквате повече от тях. Какво имате

предвид - че само управленски персонал трябва да се съкрати, че трябва реорганизация на администрацията?

Георги Василски: Не съкращения, а реорганизация. Радиото има най-големия информационен ресурс, ако това го превърнем в информационна агенция, тя ще бъде захранвана със сегашните кадри, ще развие и стопанска дейност. Лично аз смятам, че не трябва да има съкращения в този състав, физическо съкращение на хората, а по-точно пренасочване на усилията им към по-голям обхват на дейността.

Бетина Жотева: Благодаря! Вашето мнение по идеята за сливане на БНР и БНТ?

Мария Стоянова: Ако позволите да допълня към въпроса на г-жа Жотева. Вие имате опит в Румъния, където сте бил кореспондент на БНР, със сигурност знаете, че там също се водиха такива дискусии съвсем наскоро и там този проект беше стопиран. Като отговорите на въпроса на г-жа Жотева, бихте ли развили темата и в тази посока. Благодаря Ви.

Георги Василски: Като човек, който е бил дълго време в системата на БНР, но е бил и в системата на Комитет за телевизия и радио, смятам, че запазването на самостоятелността на двете структури е по-добрият вариант. Ако се създаде обща структура, това ще утежни комуникацията вътре в тях. Като външен човек смятам, че телевизията е една не много тровава структура. Ръководството на БНР при определени преструктурирания вътре, със собствени сили би могло да бъде още по-мобилно, още по-гъвкаво. Обща структура няма да допринесе нито за радио продукта, нито за телевизионния продукт.

Бетина Жотева : Благодаря!

Георги Василски: В Румъния по друг начин са конструирани и производствените дейности.

Мария Стоянова: Имаше законопроект. Въпросът също беше стигнал на първо четене и беше спрял от самия Парламент. Нещо подобно, но не в толкова напреднал етап, можем да видим и в България. Румъния напоследък е много чест пример за сравнение по естествени и обективни причини, бих се радвала да разберем вашия поглед.

Георги Василски: От тях можем да черпим информация, но не и реформа. Не можем да приемем едно към едно опита им.

Мария Стоянова: Благодаря Ви!

София Владимирова: Благодаря Ви, г-н Василски, за Вашето участие. Изключително подробна концепция, която показва познаването на радиото в най-големи детайли. Всяко нещо е намерило отражение във Вашата концепция, не виждам да сте пропуснал нещо. Поздравления за това. Няколко пъти споменавате езиковата култура. Смятате ли, че е необходимо да има преквалификация на работещите в радиото, утвърждаване на техния експертен потенциал, нещо което трябва да се добави като допълнителна квалификация? Това в момента не се прави, това е първият ми въпрос. Вторият ми въпрос е, смятате ли че радиото е недофинансирано? Благодаря Ви.

Георги Василски: Започвам отзад напред. Ще бъда радио не патриот, ако кажа че е дофинансирано. Смятам, че в рамките на тези финанси могат да се изпълнят нещата, заложили в тази концепция. Естествено, винаги може да се каже, че парите не достигат, което не е честно към аудиторията и обществото. Преквалификацията на хората, трябва да е постоянен процес. Самите радиоработници, не само хората пред микрофон, а и за техническия персонал, трябва да участват в този процес на преквалификация. Най-важно е в момента подобряване на езиковата култура, създаване на сито. На работещите в радиото трябва да им бъде обяснено, че тяхното поведение и езиковото им образование е пример за хората. Самите хора да имат самооценка и самострах да не се изложат. Сега всеки говори каквото иска, това е обидно за аудиторията.

София Владимирова: Благодаря Ви.

Мария Стоянова: Други въпроси колеги? Тогава аз да Ви задам своите въпроси. Присъединявам се към мнението на г-жа Владимирова за това, че концепцията Ви е структурирана много впечатляващо. Това, което обаче ми прави особено впечатление и комплимент към Вас, че сте успял да обхванете от всякакъв ракурс последните тенденции в европейски мащаб. Само преди три седмици максимум в Базел се събра европейски съюз за радио и телевизия, където обществените радио и телевизия бяха поставени на друго ниво, което го има отразено във Вашата концепция, вече не говорим за тях само като медия, а като културни институции. Втората тенденция, която ми прави също много добро впечатление, това че сте обърнал внимание на политиката на ЕС и регионализацията, един голям приоритет в днешно време. В този смисъл е и моят въпрос, свързан с регионализацията. Регионалните станции, както Вие правилно отбелязахте, правилно според мен, защото споделяме едно и също мнение, не са допълнение със съществена част. Наскоро БНР обогати своето представяне в регионите в България с още една радиостанция, става въпрос за Кърджали. Вие със сигурност сте следил регистрацията на тази програма. Имаше широк и бурен обществен резонанс, който предизвика тя. С нея е свързан моят въпрос. Вие как гледате на тази регионална програма, тъй като сте главен продуцент в БНР, предполагам че имате информация отвътре, бих се радвала на Вашата оценка.

Георги Василски: Смятам, че програмите на БНР, които покриват регионалните програми, трябва да се водят на литературен български език. Не е сериозно до определено време да се говори на един език и на същата честота, в следващия момент да се говори на друг език. Тогава имаме два варианта. Не е чак толкова скъпо, даже и технологично, да се направят паралелно една до друга честоти, ако има такава необходимост.

Мария Стоянова: Да разбирам ли, че ако бъдете избран за генерален директор, бихте поискали от нас ревизия на програмната лицензия?

Георги Василски: Ревизия на излъчване, аз не съм запознат с лицензията, защото не бях убеден, че на този етап, по този начин е необходимо да се направи това нещо. Аз съм само един продуцент и нямам право на решение. Това трябва да се прецизира, защото може да създаде прецедент. Започнем ли да управляваме с прецеденти, не е добре за стабилността на радиото.

Мария Стоянова: Г-н Василски, Вие започнахте Вашето изложение с това, което няма как да бъде подминато, а именно кризисната ситуация в БНР. В първия ден от това изслушване, с предишните кандидати доста говорихме на тази тема. Ако Вие станете генерален директор, как смятате че може да се преодолее разделението, което вече съществува в екипа, ако говорим за него като едно цяло, различните професии, които имат място в БНР, между различните групички, които са създадени.

Георги Василски: Не можем да избегнем личностните взаимоотношения, но професионалните взаимоотношения ги приемам така. Ние сме определена структура, която извършва определена обща дейност. Професионалните отношения трябва да бъдат по-точно регламентирани в правилници, в нормативна база, те вече ще предопределят, създаването на краен продукт. Когато хората не се разбират, от това страда най-напред самата продукция, самата аудитория. Смятам, че имам поглед върху взаимоотношенията, работил съм с тези хора, това беше едно безсмислено, изкуствено разделение. За мен хората в БНР са еднакви, като тежест. Имаме звездите, които са пред микрофона, звездите, които са в радиопродукцията. Бих говорил с хората да се разберем, да поставим картите на масата, какво ни пречи, за да работим заедно. Диалогът ще е основен. Лично аз съм доста изстрадал от липсата на диалог в БНР, уволняван съм за това нещо и съм заставал винаги зад правото. В този случай процесът

се създаде в самата институция от хора, които не се чувстваха съпричастни, те не се чувстваха част от него, бяха дошли по някакъв начин да управляват.

Мария Стоянова: Благодаря Ви, г-н Василски. Последен въпрос. Смело казахте, че смятате за необходимо редуциране и ревизиране на музикалните състави, може ли да върнете слайдовете ?

Георги Василски: Не, не съм казал това. Има някакво недоразумение.

Мария Стоянова: Казахте, че трябва там да има съкращение, редуциране е моя дума. Не съм ли разбрала, смятате че трябва да останат така, колкото са?

Георги Василски: Разбира се, но смятам, че трябва да са много по-добре менажирани. За мен те са част от националната институция. Това са хората, които създават звуковия фон и памет на България.

Мария Стоянова: Разбирам.

Георги Василски: Те много често създават фонд, който не е търговски, те обогатяват музикалния архив на България.

Мария Стоянова: Много Ви благодаря, останала съм с погрешно впечатление, съжалявам. Сега влизаме във втората част от дискусиата, която включва и колегите от БНР, както присъстващите тук журналисти, те ще имат възможност да Ви задават въпроси в рамките на 30 минути. Заповядайте колеги.

Венета Гаврилова, програма „Христо Ботев“: Програмата има много проблеми, отдавна сте вътре в нея. Как смятате да действате, за да се преодолее неравнопоставеността във финансирането на програмата, и в нейния числен състав, също отношението към нея и рекламата на продукцията на програма „Христо Ботев“ извън радиото?

Георги Василски: В момента защитавам концепция, която касае цялото БНР. В програма „Христо Ботев“ ще настъпят промени, които ще бъдат в контекста на нещата, които ще се случат в БНР. За самото недофинансиране на програмата, да, но не трябва да се търси само количествения елемент, а по-точно реструктуриране на определени предавания, определени посоки на начина на създаване на предавания. Не би трябвало да се мисли, че изсипването на едни пари непременно ще доведе до равнопоставеност от една страна, или от друга страна на по-добър продукт. За мен на този етап много по-голям проблем в програма „Христо Ботев“ е това, че след около 4 години голяма част от работещите в програмата ще навършат пенсионна възраст. Това са хора, които извършват много специфична дейност, предавания в областта на образованието, ценностни като характер и тематика предавания. Драматургията е основа и като подход и жанр на обществената медия. Трябва да използваме участието на интелектуалния елит на страната за създаването на съвместни дейности, които излизат извън рамките на програмата.

Мария Стоянова: Благодаря Ви, г-н Василски. Други въпроси има ли?

Александър Райчев: Г-н Василски, здравейте. Хонорарите в БНР се превръщат в основен проблем и предизвикват огромни дискусии. Каква е Вашата позиция и какъв вид заплащане на служителите, журналисти би трябвало да има в БНР?

Георги Василски: Смятам, че трябва да бъде реструктурирана финансовата политика на БНР. Това е въпрос и на фискално мислене. В момента хонорарната политика е несправедлива в рамките на цялото БНР.

Александър Райчев: Задавам този въпрос, защото хонорарите се превърнаха в елемент на санкции към колеги журналисти и т.н., те са санкционирани и наказвани по този начин, бидейки лишавани от хонорарите си.

Георги Василски: На този етап те са възможност за коригиране на участието на всеки един от нас в радиопроцеса. Тук има и личностен елемент и те трябва да бъдат реструктурирани.

Мария Стоянова: Други въпроси има ли, колеги? Няма. Благодаря Ви, г-н Василски, за Вашето участие, за това, че се включихте и представихте пред нас Вашата визия за управлението на БНР. С това изслушването на третия кандидат приключи. След малко ще продължим с изслушването на четвъртия. Благодаря.

Изслушване на кандидата Светослав Костов.

Мария Стоянова: Изслушването на кандидатите за генерални директори на Българското национално радио продължава. Ред е на последния за днес кандидат г-н Светослав Костов. Г-н Костов, разполагате с 20 минути, за да ни запознаете с Вашата визия за управление на Българското национално радио. Заповядайте!

Светослав Костов: Благодаря Ви! Добър ден! Ще започна с начина, по който съм решил да кръстя тази концепция, а именно: Реформираното радио за (на) хората, защото тук има два смисъла – и за хората, които работят в БНР, и за хората, които продължават да слушат БНР. По-късно ще изложа своите аргументи. Първо, искам да се представя, защото това за мен е първият конкурс, а и за някои от членовете на СЕМ също. На 38 години съм, близо 20 години съм в системата на БНР. Работил съм в една от регионалните станции на БНР - в Пловдив, след това в програма “Хоризонт”, преминал съм през по-голяма част от нивата на йерархията през последните 6 години, продуцент на “Хора, пътища, автомобили”, Спортна редакция и не на последно място, като сериозен плюс, преподавател в Радио академията на БНР. Казвам го от гледна точка на факта, че срещам доста хора от радиото. За мен тя е насочена единствено и само към хора, които работят в радиото, но хората, които попадат в нея и се обучават в нея, успяват да се подготвят по начин, по който във всеки един момент могат да влязат навсякъде, където имат желание в радиото. Още от представянето си, което смятам, че е плюс и ще ми помогне в евентуално управление: Участвам в две от комисиите на Европейския съюз за радио и телевизия. Благодарение на тези си контакти и на редовните срещи, които провеждаме в централата на ЕВУ, смятам, че са доста добре и за други обществени оператори, за начина на развитие, защото няма какво да се заблуждаваме, трудно ще измислим нещо сериозно като промяна, а по-скоро може да използваме положителния опит, който другите обществени оператори са преминали. Всички са запознати с кризата, в която се намира БНР последната година и половина, предполагам, че и другите кандидати са залегнали на възстановяването на нормална работна атмосфера, без реваншизъм. Според мен не е нормално да се работи в една ситуация с хора, с които допреди няколко години сме делили много неща, а сега да се опитваме един на друг да си създаваме проблеми. Този елемент на противоборство, дали протестиращите, дали контрапротестиращите, дали неутрални в такъв конфликт, трябва да бъде възможно най-бързо решен. Начините са много, може би най-бързият е още в самото начало да се проведат срещи с абсолютно всички хора. Не говоря те да се срещат, а евентуалният ръководител да се срещне с тях, да разбере техните проблеми. Естествено, план за реформи, които трябва да бъдат обсъдени с всички, защото хората, които работят, знаят естеството на своята работа. Като развитие на обществената медия в България, нещо за което всички говорят, но не виждам в последните години, дигитализация. Имаме доста ресурси в тази сфера, модернизиране, усъвършенстване на вътрешната система на медията, съвсем нормално административна, редакционна и творческа реформа, актуализиране на програмни формати и т.н. Защото радиото трябва да отговори на всичките тези предизвикателства, пред които е изправен като обществен оператор и не само в аспекта – борбата, която водим с дигиталните оператори, а и с безкрайното море в интернет пространството. Според мен в момента липсват обществено важните кампании, които БНР трябва да инициира, а не само да се присъединява към тях. Формиране на общественото мнение, не трябва да забравяме,

което е една от основните функции на БНР. Не на последно място, изготвяне на стратегия с цел привличане на младите хора между 16 и 30 години. В последното изследване има факти, които не са особено приятни за хората, които работят там. Оказва се, че БНР в момента се слуша от хората между 60 – 69 години, с основно образование и в големите градове. Според мен това, че има отлив на рейтинг, отлив на аудитория се дължи не само на проблемите, които има последните години, се дължи и на чисто естествения подбор – тази застаряваща аудитория няма как да продължи да слуша радиото в продължение на много години. Организация, управление и редакционна структура - нещо много важно чух колегите от “Христо Ботев” имат, за което им завиждам. В момента в “Хоризонт” не действа редколегия, което е един много сериозен проблем. Има т.нар. продуцентски съвети, но в момента действа системата на старши продуценти, които управляват програмата, освен директора и главния продуцент. Мисля, че присъствието на продуцентите на отделните блокове, нивото старши продуценти е едно раздуване на щата, в който се развиват и отговорностите. Там се явява един от сериозните проблеми в “Хоризонт”. Другата идея, която имам, е създаване на общ програмен център, който ще изгражда политиката на радиото при формирането на общественото мнение, на общественото радио. И нещо изключително, имаме наченки, мисля, че не е достатъчно развито – мултимедийните платформи, евентуално като дирекция, която ще отговаря за “Бинар”, социалните мрежи и сайта, който доколкото знам в момента има процедура за промяна, но в голяма степен не отговоря на това, което търсят потребителите. В момента “Хоризонт” се ръководи от директор, подчинени на него са продуценти, съвет на старши продуценти, както и продуцентите на програмата. Говорихме, че съветът на старшите продуценти е излишен, функциите му се поемат от продуцентите и редколегията, която липсва, но това ще бъде едно от първите неща, които трябва да създадем. Сериозен проблем е и липсата на координация между новинарския център и репортерите. Те трябва да могат да работят по-тясно, също и с кореспондентите в страната, интернет екипа на всяка една от програмите. Другият акцент, който бих отбелязал, е кореспондентите. Сега вместо БНР да разчита на целия капацитет, който има една регионална радиостанция, разчита на един и същи човек, като кореспондент, а в същото време цяло радио зад гърба си. Не на последно място имам идея за окрупняване на кореспондентски бюра в страната, защото справката, която направих се оказа, че на разстояние 20 – 30 км. има няколко кореспонденти, а спокойно може да бъде поет от един човек, който да бъде материално осигурен и достатъчно мобилен. Ръководство и отговорности, предполагам няма да изненадам никой с това, кой за какво отговаря, като все още съм разколебан за програмния директор, дали той има бъдеще в БНР или програмен съвет, който ще бъде създаден от хора, така както беше преди години. Аз ще го дам за пример тук. В него беше Веселин Димитров и други общественици, които се събираха и взимаха важни решения. Всичко друго, като програмни приоритети, може да се реши от съвета на директорите. Още една структурна промяна – административен директор, като функция. В момента БНР има генерален директор и изпълнителен директор, а предполагам знаете, че в повечето случаи изпълнителният директор е този, който управлява, за мен малко или повече тези двете позиции малко ми се “бият”. Резервите, които виждам – засилване на участието на регионалните радиостанции в предаванията и новините на програма “Хоризонт”. Сериозен ресурс от журналисти имаме в девет регионални станции. Липсват ми регионалните новини в националната програма. Мисля, че трябва да се обърне внимание към малките населени и отдалечени места, защото, да, в София живеят близо 2 мил. души, но в страната има доста проблеми, които не намират място в програмата. Кратки модули, въведени с различни механизми, според мен по този начин слушателите ще могат да останат повече на

програма “Хоризонт”. Програма “Христо Ботев”, видях, че колегите са доста активни при въпросите, но според мен това е единствената програма, която може да претендира за първото място сред програмите с културна насоченост. В едно време, в което малко или много обществото, по една или друга причина се профанизира, мисля, че това е една територия, която може да бъде много добре разработена. Не казвам, че работят зле в момента, но могат да направят много други неща, чисто културно насочени, имат възможността да използват целия “Златен фонд” и Фонотека на БНР, нещо което в програма “Хоризонт” рядко се случва, заради постоянното тичане след събитията. Имат чудесни културни предавания, имат програма за здравеопазване, която също липсва в “Хоризонт”. “Радио България” според мен би трябвало да премине в дирекция “Мултимедийни платформи”, заедно с “Бинар”, заедно със сайта, заедно с хора, които се грижат за социалния облик на БНР в мрежите. Тук вече идва и следващият въпрос, но той може би ще бъде решен на следващ етап. Министерство на външните работи вижда приоритетите на България - дали да бъдат насочени към Балканския полуостров, дали да бъдат насочени към Европейския съюз, дали да бъдат насочени само към българските малцинства, които живеят зад граница. Радио “Бинар” привлече сериозна младежка аудитория при самото си тръгване с променлив успех, това, което видях като стриймове. Само за статистиката, изненадан съм от факта, сутринта при прякото излъчване на двамата кандидати, които минаха, че стрийма през Фейсбук се следи от 35 човека, което за мен е малко. Лично аз очаквах хората от БНР да бъдат по-заинтересовани от това, кой ще ги управлява през следващите три години или шест. Относно “Радио София” - последното изследване е с 0% слушаемост, затова моите приоритети ще бъдат преформатиране изцяло на “Радио София”, с много музика, развлекателни предавания, спорт, който последните години по никакъв начин не звучи там, трафик информация, за да може да го превърнем в успешен модел, за да може да се бори с частните радиостанции в Европа. “Радио Кърджали”, също ще настояваме за промяна на лиценза. Акцент ще е българската програма, като в т.нар. тъмна част на денонощието, дали след 19.00 ч. или след 20.00 ч. да вървят музикални предавания, без политика, да отговорим на изискванията на аудиторията в съответните региони. Малко или много това може да се провери, не отговаря на истината, че предавателят, който е във Видин в момента е спрял, от друга страна обаче в радиото липсват предавания за малцинствените групи. Мисля, че дори по закон сме задължени да го имаме и 10% за външна продукция. Регионалните радиостанции са вече 9, казах вече, че трябва да разширят обхвата на информация с общи репортажи, на места в момента отчасти копират програмната схема на “Хоризонт”, което според мен е излишно. Има места, на които щатът е по-голям, но в някои от регионалните станции, доколкото ми е известно, е необходимо оптимизиране на щата. Музикалните състави са една проблемна тема, богатството, на което нашата обществена медия разчита, но тук си мисля, че заедно с другия обществен оператор БНТ трябва да измислим някакъв общ продуцентски център, за да може тези състави да намерят повече участия, повече съвместни проекти. След като са толкова добри, в един следващ етап да преминат на самоиздръжка. Финансиране, форма и механизми на контрол – в момента отчетите се публикуват на сайта на БНР, но като нововъведение предлагам всеки месец да има анализ на всяко едно звено. Разработване на процедури и правила, както и на други вътрешни актове. Освен това, одитите на Сметната палата са още една гаранция за прозрачността. Вместо заключение мисля, че радиото трябва да има млад ръководител, адекватен на съвременните тенденции в развитието на медиите и обществото изобщо. Ако трябва като плюс да отбележа, не съм прекъсвал връзката си с радиото и няма да ми трябва време, за да вляза в час. Благодаря!

Мария Стоянова: Благодаря Ви, г-н Костов! Сега колегите ще имат възможност да зададат своите въпроси.

Иво Атанасов: Уважаеми г-н Костов, първо ще споделя, че ми хареса нещо, което вероятно не сте и подозирали, че ще ми хареса, а именно това, че Вие сте първият кандидат, който не прави отскок от напрежението, получило външен израз в БНР точно преди една година и един ден. Казвам това не защото съм адвокат на г-н Янкулов, напротив, преди няколко месеца дори внесох предложение в СЕМ за предсрочно прекратяване на мандата му, а правят това, защото първите трима кандидати ми заприличаха малко на политици, които казват: “България е една прекрасна страна, но сегашните управляват лошо, като дойдем ние, ще видите колко хубаво ще стане.” След четири години се казват същите думи, само че от други политици. Вие не правите това, за което Ви поздравявам. Забелязвам, прочетох и чух, че предвиждате много сериозни структурни промени, дано да сте ги обмислили добре, вярвам, че сте ги обмислили, но дано да успеете да убедите колегията, че те са необходими и полезни, за да не влезете в едно русло, в което други хора потънаха. Харесва ми това, че ще се обърнете към изнесените предавания, казвам го не от някаква носталгия, когато например Божана Димитрова започна да прави “Разговор с вас” от различни кътчета на страната, или националната телевизия снимаше “Студио „Младост” от различни градове. Между другото, БНТ постигна успех с “Лятно кино”, което посещава обикновено малки градчета и Вие бихте могли с националното радио да правите подобни изнесени предавания. Много правилно сте отбелязали, че това се вписва в обществената функция на БНР, макар да не е изрично записано в закона, може би по-скоро във вашия правилник. Друго нещо, което бих подкрепил, е за кратките модули. Чувал съм ръководители на радиото преди много години, не само сега, да казват, че много се говори в това радио. Не се говори много, а някак си блоковете са прекалено монолитни, прекалено дълги, като една гибралтарска скала застанали и не могат да бъдат заобиколени. Аз подкрепям това – говорът да бъде на по-кратки модули, за да може да има по-голяма слушаемост и съответно по-голяма аудитория. Виждам, че въпросът за плурализма на гледните точки не Ви е чужд. Предлагате да бъде воден по-адекватен диалог със слушателите като част от решението в тази посока, разбира се, има и други решения, важно е какво прави водещият, какви събеседници какви идеи и убеждения представят, предполагам, че сте наясно с този въпрос. Но, за да завърша, Вие казвате, и то е така, че една обществена медия не трябва да акцентира винаги върху оценката за слушаемост, защото тя изпълнява други функции, тя не гони печалба, каквато е задачата на търговските, частните, комерсиалните медии. Същевременно, обаче, все пак се позовават на проценти на слушаемост. Аз ще задам въпроса за “Радио София” не за друго, а тъй като неговият директор е сред Вашите конкуренти и за мен е интересно дали тези 0% слушаемост са достоверни. Казвам го, защото тук в тази зала преди няколко месеца член на УС на БНР обяви, че “Деконструкция” има само 3 000 слушатели. При което възразих, че само аз лично познавам 3 000, които слушат “Деконструкция” и отговорът беше: “Ми да, това се тези 3 000, които Вие лично познавате.” Аз не мога да се доверя на такъв тип статистика и затова Ви питам дали са верни тези данни, защото, ако Вие се опирате на такава статистика, може да залитнете.

Светослав Костов: Опирам се на последното изследване, което радиото беше поръчало и пристигна като социологически резултати. Що се отнася до пийпълметрията – точни резултати няма да имаме, за радио специално. “Радио София” беше замислено по един начин, претърпя много сериозна промяна в програмната схема. Ако искате, може да премина към по-детайлни проблеми, които имаше – ние по закон трябваше да излъчваме парламентарните заседания, това не се случва в последно време.

София Владимирова: Сезирате ни, че има нарушение на закона?

Иво Атанасов: Парламентът подписа да няма парламентарен канал.

Светослав Костов: Бюлетините на националното радио се излъчват от всички регионални радиостанции, нека не забравяме, че “Радио София” е регионална радиостанция, колкото и грубо да звучи към колегите, които работят там. Аз не го казвам със снисхождение, просто лицензията е такава. Ако позволите да се върна към реформата. Няма нужда от реваншизъм. Това, което казах и в самото начало – кой е от протеста, кой е от контрапротеста, въпросът е с тези хора, с които работихме заедно и добре преди две години, да продължим да го правим сега, в следващ етап. За мен бяха излишни и протестите, и контрапротестите, а и сбирките на т.нар. Общи събрания на ръководствата, като всички детайлни проблеми на БНР станаха достояние на цялата общественост. Това пък рефлектира върху радиото по съвсем друг начин. Вие сигурно сте видели във Фейсбук коментарите, най-вече под различни статии, хората предлагат закриване на радиото. До там стигнахме, след като започнаха да излизат всички дребни проблеми и детайли, които една уважаваща себе си организация или структура не би трябвало да го позволява. Относно кратките модули, то е доказано, че човек може да слуша не повече от 3 - 4 мин. и да вникне в това, което слуша. Едва ли се заблуждаваме, че има човек, който слуша 24 часа радио. Мисля, че така може да привлечем много повече слушатели.

Бетина Жотева: Два от шестте основни приоритета на българската външна политика са: да покажем, че България е стабилен и предвидим член в ЕС и НАТО, както и активната комуникацията и съдействието с нашите сънародници и в ЕС, и в страните от Западните Балкани. За тях ние сме убедени, че членството им в ЕС няма алтернатива. Т.е., ако има някаква разлика, то е, че страните от ЕС са вече утвърдени демокрации, а тези от Западните Балкани трябва да покрият критериите за членство, за да станат такива. Моят въпрос е: Ако станете генерален директор на БНР смятате ли, че ще може да направите такъв тип програма, която да направи разлика между нашите сънародници в ЕС и тези на Балканите, т.е. едните, които живеят в демокрация, а други, които трябва да извървят пътя до там? Може ли да има такава програма?

Светослав Костов: Според мен може, като този път, който трябва да извървят и който България е извървяла последните години, ние разполагаме с прекрасни специалисти в “Радио България”. Казвам го, защото голяма част от тях познавам и мисля, че, ако им се даде повече време да заложат на чисто аналитичните си материали, ще са много по-полезни на страните от Западните Балкани. Там, където ситуацията ще бъде много сериозна с оглед на факта, че доколкото видях има чисто шовинистични настроения, в някои от страните за неприемане в ЕС и смятам, че колегите от “Радио България”, които познават цялата конюнктура, познават всички проблеми, голяма част от тях използват езиците на Балканите, защото такава е насочеността им, ще могат да са много по-полезни в аналитичните материали, онагледяването, за да изпреварят събитията, а не да бъдат след тях.

Бетина Жотева: Благодаря Ви! Ако обичате да споделите виждането си за сливането на БНТ и БНР.

Светослав Костов: Не знам дали да бъда до край откровен. В един такъв брак, за който се говори последните няколко месеца, мисля, че радиото ще играе женската роля, колкото и грубо да звучи.

Мария Стоянова: Много Ви моля, преформулирайте това, което казахте!

Светослав Костов: Добре. Радиото ще играе ролята на малкото братче. Историята показва, че е имало обединение между радиото и телевизията, самият факт, че в момента не са така, показва, че моделът не е бил успешен. Ако се обединят двете обществени медии в България ще стане само една, от което също ще загуби страната. Може да се мисли по варианта за т.нар., в интернет пространството, хибридни медии.

Голяма част от частните телевизионни оператори вече имат и радиа. По този въпрос може да се дискутира и да се говори. Като казвам, че ще играе ролята на малкото братче, това е и страха на хората от радиото, че по-голямата част от бюджета ще отива за по-скъпата телевизионна продукция. Далеч съм от мисълта, че няма застъпници на тази идея, с оглед на факта, че евентуално би се стигнало до някакви реформи и съкращения, но не мисля, че това е начинът. В едно такова обединение се изтъкват като предимства, че ще се намали администрацията. Аз не съм убеден, защото една такава голяма организация ще има нужда от повече администрация, поне това е моето мнение. Относно съдържанието, не мисля, че ще се промени кой знае колко, няма как телевизионните служители да участват в радиото или радио работниците да участват в телевизията и да изземат функциите. Но пак ще се върна на малкото братче. Нека хората, които обичат радиото да си останат в радиото. Това не зависи от нас, но това е моята позиция.

Розита Еленова: Г-н Костов в представянето Ви има голяма акцент върху издърпването на младата аудитория, Вие също сте изключително млад от моя гледна точка. Акцентът е върху тази възраст, която съобщавате 16 – 30 г., като се има предвид, че акцента сега е 60 – 69 г., в какъв интервал от време виждате привличането на тази млада аудитория?

Светослав Костов: Няма да стане бързо, защото младите хора са загубили рефлекс си да слушат националното радио. Аудиторията 16 – 30 г. съм я дал като започваща да се оформя, която има някаква насоченост, някаква заинтересованост. Промеждутъкът между 30 – 60 г., аз разчитам, че тези хора все още слушат радио и благодарение на тях са тези 15% слушаемост, те го имат този рефлекс. Що се отнася до привличането на тази млада аудитория, ще помогне изключително много мултимедийната платформа и “Радио Бинар”. Има вече изследвания, които показват, че работи. Да, наистина на моменти с променлив успех. Доколкото също може да се привлече аудитория ще отиде и в “Радио София” и евентуална промяна на формата, за да го направим съвременно радио. Това е една от програмите на БНР, която може да е на ниво с частните радиостанции.

Иво Атанасов: Искам да допълня нещо, което се каза преди малко от г-жа Еленова. Защо вниманието Ви стига до интересното число 69? Имате, и то много ревностни, читатели и над тази възраст, за тях също трябва да има изследвания.

Светослав Костов: Позовавам се на изследването, горната граница е 69. Сигурен съм, че има хора, които слушат БНР и над тази възраст.

София Владимирова: Като се заговорихме за аудиторията на 69 г., да кажа, че все пак има една категория, която са децата. Първо, поздравление за участието. Това е четвъртият ми конкурс за генерален директор, било то на БНР или на БНТ, в който участвам и аз винаги съм си задавала един въпрос и днес реших да се въздържа, защото все се надявах, че като са минали шест години този въпрос от само себе си ще се реши. Не само че не се реши, а и днес никой не го повдигна и аз пак ще започна да го задавам, защото смятам, че той е важен. Той не само според мен е важен, защото доколкото виждам и Европейската директива ще бъде отворена в тази посока, а именно групите в риск, хората с увреждания. Тъй като аз съм работила във времето с такива аудитории и групи, мога да Ви кажа, че за тях радиото до голяма степен е единствената им връзка със света, не толкова телевизията. Тези хора имат определени очаквания и аз смятам, че радиото им е длъжник. Казвам го сега на Вас, защото това е краят на деня, просто така се случи, но във Вашата концепция не намерих нищо за хората в риск, за хората в неравностойно положение. Аз самата съм майка на дете на 1,5 г. и смятам, че за детската аудитория БНР също не предлага кой знае какви възможности, да не казвам друга дума. И тъй като с Вас сме почти връстници, да вляза и аз в този разговор, ми се

искаше поне тук да видя, че едни хора не са забравени. Няма съмнение, че младите хора са много важни, но аз смятам, че и други групи също са много важни, особено що се касае до обществената медия. И аз да Ви поздравя, присъединявам се към г-н Атанасов, доста балансирана позиция на фона на всичко, което чухме до сега. Дори ми се струва, че Вие се колебаете дали да изразите отрицателно отношение или да опишете положителните неща, които все пак са се случили, което Ви прави чест, наистина.

Светослав Костов: Аз съм далеч от мисълта, че това, което е минало, не е дало нещо положително на радиото. За децата в програма “Христо Ботев” има много сериозно застъпено участие на детски предавания. За малките в събота има предаване по “Хоризонт”, което изцяло е насочено към децата и към малката аудитория. Що се отнася до хората в риск и в неравностойно положение мисля, че сте права, тези предавания липсват, но мисля, че от друга страна те намират достатъчно отражение в социалното предаване по “Хоризонт” – “Хоризонт до обед”.

София Владимирова: В едно предаване.

Светослав Костов: Но всеки ден.

София Владимирова: Аз по-скоро говоря за жанрове тип четене на книги, радио театър, такива неща, които тези хора ги свързват със света, с културата, с изкуството.

Светослав Костов: Едно от нещата, които културната програма на БНР може да доразвие.

Мария Стоянова: Г-н Костов, може би не знаете, но аз съм много голям запаленко. Особено сега, в навечерието на Европейското първенство по футбол, дойде моментът да си задам проблематичния въпрос, свързан с това, че за съжаление журналистиката в България, като аз не яделя на спортна, вътрешна, международна, а журналистиката, защото това е една професия с различни профили, както знаем, се фокусира единствено и само върху информация, да оставим настрана анализите и коментарите. Същото важи в голяма степен и за спорта, това не го приемайте като критика към Вас, като продуцент на спортна редакция, защото аз си давам ясна сметка, че това не е нещо, което зависи от вас единствено и само и че Вие провеждате програмна политика, която е отговорност на други хора. По принцип говоря като човек, който познава спортната журналистика отвътре, който я ръководи в БНР и с болка трябва да констатирам отново, че БНР отстъпи от своето ноу хау да коментира, да анализира, да анимира публиката със спортни събития и това беше иззето от частните радиостанции. Например от “Дарик радио”, там все още, за съжаление, може да се намери едно от малкото коментарни спортни предавания, в които има място не само футбола, а и други спортове, разбира се, не само и волейбола, защото напоследък само футбол или волейбол се коментира в България, а и много други спортове. Въпросът ми към Вас е: В каква степен спортът би бил популярен, като тема в програмите на БНР, а в новините да не присъства само като изброяването на спортни резултати? Има ли място такъв тип информация, коментари и анализи? Как може да си върнете слушателите, които вече отстъпихте от години наред?

Светослав Костов: Много странна и интересна тенденция забелязах, колкото и да се отхвърля от голяма част от интернет потребителите - футболни срещи, които предавахме пряко по радиото, което беше запазена марка на БНР. Специално си позволих да поръчам едно изследване на аудиторията на прякото предаване на мачовете. Бяхме стигнали нива 250 хил. – 260 хил. човека, които слушат само по това време. С отлива, по една или друга причина, изгубихме тази територия. Бяхме стигнали някакво ниво на конкуренция с “Дарик радио”, която тотално загуби след това. В момента малко или много, спортна редакция, предаването “Спорт и музика”, спортната тематика се занимава с по-нетрадиционните спортове, които, за мен изненадващо, имат страшно много фенове.

Мария Стоянова: Кои наричаме нетрадиционни?

Светослав Костов: Рафтинг, яхтинг, кърлинг, парапланеризъм, бойните спортове.

Мария Стоянова: А традиционни спортове, като лека атлетика, в които България имаше своите традиции?

Светослав Костов: Да, но мисля, че специално за футбола загубихме страшно много, защото радиото, освен че през всичките тези години е единственото, което предаваше мачове, за разлика от частните оператори, в момента трябваше адекватно да отговорим на факта, че мачовете от българското футболно първенство се излъчваха по платен канал. Ние вместо да отговорим на обществения интерес на хората, които не са длъжни да плащат, да, символична сума, ние не им го предлагаме. И когато ние не им го предлагаме, те избират тези, които им го предлагат.

Мария Стоянова: Защо не го предлагате? Защото е скъпо или ..?

Светослав Костов: Първите две години платихме правата, в годината на протестите не ги платихме, би трябвало това да отговори на въпроса Ви донякъде.

Мария Стоянова: Т.е. Вие се отказате от това доброволно?

Светослав Костов: Не точно. Ние като редакция или ръководството?

Мария Стоянова: Вие ръководите тази редакция.

Светослав Костов: От редакцията има поне три докладни, в които настояваме...

Мария Стоянова: Т.е. ръководството се отказа от тази възможност. Това е интересно решение. Т.е., ако Вие станете генерален директор, Вие бихте върнали?

Светослав Костов: Естествено!

Мария Стоянова: Толкова ли е голяма сумата? Колко е сумата за платените канали?

Светослав Костов: 50 000 са правата на българското първенство. Не съм виждал лично да е написана някъде сумата, но знам, че е такава. За да не се получава това противоборство между журналистите от останалите програми, затова предложих тези мачове да вървят по "Радио София" при промяна на формата. Има достатъчно хора, достатъчно покритие, а и мисля, че от радиостанциите нямат нищо против когато върви дадено спортно събитие, независимо че върви по честотата на "Радио София", има техническата възможност да се излъчва от "Радио България".

Мария Стоянова: И понеже само застъпихте темата ...

Светослав Костов: Като пример за БНТ, БНТ HD, БНТ 2, те успяха да си профилират програмите. Това, което на нас ни липсваше, може би е да създадем един спортен канал. Нямаше абсолютно никакъв проблем, имаме ресурса, имаме възможностите, имаме и събитията.

Бетина Жотева: А защо сте спрели плащанията за футбола?

Светослав Костов: За наказание.

Мария Стоянова: Ние затова сме се събрали тук и го нарекохме разговор, за да си кажем нещата честно. А ние се явяваме надзорен орган.

Светослав Костов: Хората от Спортна редакция подкрепиха протеста, след което започнаха първо частични, а после и генерални проблеми с отразяване на събития, мачове ... комуникацията беше нарушена.

Мария Стоянова: Това означава ли, че Вие няма да можете адекватно да предадете предстоящото Европейско първенство?

Светослав Костов: Подготвил съм докладната, но вече втори месец няма отговор.

Мария Стоянова: А имате ли акредитации.

Светослав Костов: Имаме да.

Мария Стоянова: Добре.

Светослав Костов: Такава е ситуацията и с Олимпиадата.

Мария Стоянова: Вие не знаете, дали ще предавате Олимпиадата?

Светослав Костов: Да, нямаме отговор. Пак имаме акредитация.

Мария Стоянова: Няколко пъти споменахме темата регионални радиостанции. Вие сте първият, който сам влизате в “Радио Кърджали” като тема, и бихте поискали промяна на лицензията. Също смело заявление, за разлика от други колеги. Как си представяте, че ще изглежда тази програма?

Светослав Костов: Трябва да има самочувствието да искат промени. Ако трябва да бъде честен, не виждам смисъл от сегашния формат на “Радио Кърджали”. Защото, ако хората от този регион искат да слушат турски новини, да слушат турска музика, те спокойно го правят с всичките тези погранични предаватели, които останалите държави слушат предавания. До момента, аз поне не знам, някой от там да е изразил огромното желание да има радиостанция. Да, би била полезна и да отговаря на формата на другите, които се занимават с темите от региона, с проблемите на региона, но СЕМ издаде лиценз на нещо, което аз не мога да определя като радио. Трудно ми е да преценя структурата на програмата в това радио – ще се подготвя от турска редакция на “Радио България”, ще се излъчва в “Радио Кърджали”, в същото време има екип, който работи там, в същото време има предавател във Видин, който покрива тези територии, има директор, има кореспондент и екип.

Мария Стоянова: Аз няма да Ви поставям в неудобно положение да говорим за кореспонденти и стрингери на едно място, в едни и същи населени места, а и защото това също е управленско решение и Вие го застъпихте във Вашето изложение, но, ако е възможно да кажете дали бихте разгледали тази структура – по принцип на създадената кореспондентска мрежа, както и факта, че в градове имате регионална радиостанция и паралелно с това и самостоятелен кореспондент.

Светослав Костов: Бих го преразгледал, за мен е задължително, защото пак казвам, ресурсът на регионална радиостанция, която разполага, условно казано, с 20 човека на щат, спокойно може да покрие дадено събитие за региона, спокойно може да играе ролята на т.нар. колективен кореспондент. Мисля, че има достатъчно хора, които са подготвени. Това не означава, че с лека ръка трябва да затрием хората, които работят като кореспонденти на БНР по места, по-скоро бих ги интегрирал в регионалната радиостанция. Ако пак трябва да се върнем към въпроса за външната политика, мисля че имаме сериозен проблем и трябва да се осигури такъв ресурс за кореспонденти за радиото в чужбина. По една или друга причина те бяха намалени, общо взето финансова, но все си мисля, че има приоритети, които трябва да бъдат засегнати.

Бетина Жотева: Между Белград и Скопие, Белград или Скопие?

Светослав Костов: Белград, Скопие спокойно може да се покрие от един човек.

Мария Стоянова: Момент, въпросът е: Между Белград и Скопие, не се измъквайте от въпроса.

Светослав Костов: Белград.

Мария Стоянова: Благодаря, г-н Костов? Колеги, сега вие имате възможност да зададете въпроси на кандидата, знаете, че разполагате с 30 мин.

Венета Гавраилова – програма “Христо Ботев”: Доколкото си спомням във Вашата концепция сте заложили информационният формат да бъде развит в програмата “Христо Ботев”, какво имате предвид?

Светослав Костов: Имаше един несполучлив, поне според мен, не знам Вие дали ще се съгласите или не, опит за копиране на част от програмата “Хоризонт” в “Христо Ботев”, чисто информационно. Създаване на сутрешните блокове - нерядко се случваше гости от “Хоризонт” да отиват после в “Христо Ботев” или обратното. За мен това е абсолютно излишно, но пък има достатъчно ресурси и капацитет програма “Христо Ботев” не само да залага на културата, а чисто информационно да намират репортажите, било от концерти, било от изложби или други събития, да намират по-

голям отзвук в програмата и в сайта на програма “Христо Ботев”. Там също, според мен, има резерви както и в останалите програми.

Венета Гавраилова – програма “Христо Ботев”: Това го има и в момента в програма “Христо Ботев” – информация за култура, но и производство на културен продукт, анализи, смятате, че информацията трябва да е повече?

Светослав Костов: Да. Тук според мен не е важен рейтинга. Програма “Христо Ботев” изпълнява една голяма част от обществената функция на радиото.

Весислава Антонова: Г-н Костов, как си обяснявате, лично Вие, слабият интерес към конкурса за генерален директор на БНР? Има много малко журналисти, които да задават въпроси на кандидатите, а пък през последната година чухме много силни думи, че това едва ли не е последният шанс за реформирането на БНР. Питам Ви и като журналист, и като служител в радиото.

Светослав Костов: Според мен слабият интерес се дължи на една обезвереност, която наблюдаваме през последната година и половина, защото хората не са убедени ... знаете ли в радиото върви една приказка – не се радвайте, че този директор си отива, защото може да дойде по-лош. Това също помага на тази обезвереност. На мен сутринта също ми направи неприятно впечатление влизанията в “Бинар”. По-скоро така си го обяснявам. Не Ви разбрах - дали кандидатите са слаби?

Весислава Антонова: Не, просто слаб интерес.

Светослав Костов: Ако трябва да минем през реформата, дали ще е сегашният директор или някой следващ, такава реформа в един момент ще бъде извършена, аз предполагам, че никой не се заблуждава, че ще се стигне до там. Имаше един опит миналата година с това решение на Министерство на финансите, по една или друга причина не се състоя, но според мен няма алтернатива. При този щат и тази продукция има резерви, които могат да се използват. Тази реформа трябва да се направи, защото за хората е важно пак да имат това самочувствие, преди няколко години.

Весислава Антонова: Как според Вас трябва да се промени сайтът на БНР и въобще трябва ли да се промени? Бихте ли отворили форумите, под текстовете да кажем, и слушателите да коментират, да изказват мнение?

Светослав Костов: Естествено, аз съм го засегнал и в концепцията. Тази обратна връзка ни трябва, с риска, че може да изпаднем от едната в другата крайност, но при едно добро администриране мисля, че ще можем да се справим с форумите. За мен, да, промяна в сайта трябва да има. Прекалено малко ми е видеото в този сайт, което също трябва да намери сериозно отражение. Има неща, които трябва да бъдат променени, чисто визуално, трябва да има някаква корпоративна политика. Една тенденция, която на нас в радиото ни се губи през последните месеци и години – авторекламата. Всяка една уважаваща се телевизия, започва предната вечер да рекламира сутрешните си блокове по часове и по минути, кой кога ще гостува, за да може зрителят да прецени кога да гледа. При нас се изважда един акцент, с едно изречение и не е сигурно дали ще се състои това интервю или няма. Също така, сайтът може да се използва за т.нар. крос реклама на различните програми. Не всички важни интервюта намират място в сайта, това го правят дежурните по сайта редактори, а мисля, че имаме ресурса да се справим и с това.

Весислава Антонова: Смятате ли, че може да си споделяте дейности с БНТ, като например, споделянето на финансовата отговорност за купуването на права – спортни, общи кореспондентски бюра на определени места, където не е чак толкова натоварено откъм събития? Смятате ли, че може да обменяте с БНТ видеосъдържание? Защото трябва да назначавате оператори да снимат пресконференции, казвам Ви го не за друго, а защото в медията, в която работя - сайтът dnevnik.bg, имаше договор с БНТ и излъчваше “Новините в 100 мин.”. Мислите ли, че все пак има дейности, които да Ви

помогнат по-скоро да си ги споделите, защото иначе БНР трябва да плаща отделно за Европейското първенство по футбол при положение, че БНТ сублицензира за това първенство с една частна медия, която е Нова телевизия и там има сключено споразумение, и това да Ви облекчи бюджета?

Светослав Костов: Правата за излъчването на Европейското първенство за Световното 2018 се държат от Европейският съюз за радио и телевизия (EBU). БНТ и БНР като членове, които си плащат за членство, получават правата автоматично. В случая със сублицензирането с частния телевизионен оператор е заради по-голямата сума, която е искана за коментаторски места и права на БНТ. БНР има права за Европейското. Този вариант разработихме през 2014 г., ако си спомняте, по време на Световното първенство в Бразилия. Решихме, че не е рентабилно да изпращаме пратеник от самото начало, използвахме колегите от Българската национална телевизия и като студия, и като коментатори в Бразилия. В решаващата част изпратихме човек, който да отрази последните мачове. Иначе, да, нормално е да има копродукция, съвместна продукция, мен ме притеснява само факта, чисто технологично колко време ще отнеме изпращането на това видео, кой ще го приеме, кой ще го обработи, кой ще го опише, да няма размита отговорност между подавача и приемача.

Александър Райчев: Извинявайте, но ме провокирайте. Доколко ще имате сили и колко на дълбоко ще бръкнете в осъществяването на реформите? Защото седейки тук си даваме сметка, че е много лесно да кажем, че реформи ще бъдат осъществени, ще съкратим хора и т.н. Ще имате ли сили, виждате ли го реално? Ще можете ли да го постигнете? Защото аз споделям Вашата теза, че в Българското национално радио реформи са нужни.

Светослав Костов: Аз нямаше да се явя, ако смятах, че няма да има реформа. Една от причините, поради която реших да се явя и да сменя попрището от журналист на администратор, беше именно това, за да се извърши тази реформа. Колко дълбоко? Мисля, че ще преценим с достатъчно сериозен екип и пак казвам разговор с всички звена. Когато аз дойда при Вас и Ви попитам: Как може да оптимизираш състава. Вие най-добре ще знаете. Аз нямам претенции, че познавам всяко едно звено. Да, по-голяма част ги познавам и те ме познават, но спецификата на много места е различна. Реформите, според мен, трябва да станат възможно най-бързо, защото, ако изчакаш два, три до пет месеца, рискуваш тази машина да те успи така, както показва историята.

Александър Райчев: Защото чухме тезата през изминалите месеци за едно компактно, мобилно, информативно радио. Как ще коментирате?

Светослав Костов: Няма място за сравнение между частните радиооператори и обществения радиооператор. Никои не говори тук за частен радиооператор, който да се прави с двама души, или само с един, има вече и такива медии. Тук говорим за натовареност, за нормативи, за атестации, говорим за спазване на работен график, спазване на работно време.

Венета Гавраилова – програма “Христо Ботев”: Аз също съм провокирана от разговора за реформата. Искам да попитам дали реформа за Вас е равнозначна на съкращение на работещите в радиото? Не е ли обратен пътят за провеждането на реформа – не да влезете Вие и да кажете: Хайде сега да видим колко хора трябва, за да вършите тази работа, а първо да кажете – какво ще представлява програмата, тя има ли нужда от някакво реструктуриране, промяна на функциите, промяна на форматите и т.н., и след това да се види какви хора са необходими, за да вършат това. Защото реформа не значи просто съкращаване на персонала, ако това имате предвид. Аз не мисля, че има яснота каква реформа трябва да се направи в радиото. Благодаря!

Светослав Костов: Вие доволна ли сте от начина, по който в момента изглежда програмата “Христо Ботев”, програмата “Хоризонт” или програмите изобщо на националното радио?

Венета Гавраилова – програма “Христо Ботев”: Винаги може да изглеждат по-добре, може и по-зле. Зависи как се управлява.

Светослав Костов: В този ред на мисли смятам, че тази радиоакадемия, която беше създадена и пак казвам, според мен, обучава доста добре кадрите си, ще помогне за този преход, който трябва да се направи. Тук не говорим за това – идва някой и съкращава 300 човека. Забелязвам една интересна тенденция, да, в момента се ликвидират бройките, които са на пенсионери, не се назначават хора и в един момент ще се стигне до там да няма журналисти, екипи, които да правят програма. Т.е. преходът между тези, които са към края на своята кариера и тези, които тепърва започват, го няма. Това липсва. Мисля, че това е една част от реформата, за която може да говорим. И повярвайте ми, ако успеем да развием радиоакадемията, то бихме могли да подготвим достатъчно хора. Тя да не е само за хората от радиото, а да влязат външни лица, да влязат хора от Факултета по журналистика, защото ще бъде нужно в един момент една подмяна с млади хора.

Мария Стоянова: Колеги, ако нямате други въпроси, с това завършва първия ден от изслушването на кандидатите за генерални директори на Българското национално радио. Благодаря на гостите за тяхната ангажираност, за тяхното активно участие в този разговор, който сега започнахме, и който утре ще продължи в 10.00ч., с изслушването на кандидата Жени Гаджалова. Благодаря на “Радио Бинар” за това, че ни съпровождаха през цялото време и дадоха възможност на 187 души да са заедно с кандидатите и със Съвета за електронни медии.

Мария Стоянова –
председател на СЕМ ..... **Бетина Жотева** .....

Розита Еленова .....

София Владимирова ..... **Иво Атанасов** .....

Старши специалисти:
Албена Драганова и .....
Магдалена Сергиева